

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av tullskattelagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att de under andra hälften av år 1992 gällande ändringar av tullskattelagen förlängs.

I enlighet med principerna för revidering av skattelagarnas innehåll och normgivningen föreslås att fullmaktsstadgandena i tullskattelagen skall preciseras. Materiella skatteregler föreslås bli överförda från tullskatteförordningen till lagen. Den beslutande makten över vissa ekonomiskt och principiellt viktiga skattenormer skall överföras från tullstyrelsen till statsrådet. I enlighet med övriga principer för utveckling av förvaltningen föreslås att tillstånds- och ansökningsförfarandet skall minskas och förenklas.

Den tullfria behandlingen av varor skall både utvidgas och å andra sidan begränsas och möjligheten till tullfri temporär införsel av varor ökas. Varor som införs för byggande, reparation, utrustande och underhåll av småflygplan liksom även transplantater som införs för att användas för behandling av en människas sjukdom eller skada blir skattefria. Utvidgningen av tillämpningsområdet för tullfrihet skall gälla bl.a. varor som införts i stället för defekta varor som utförts eller förstörts, markutrustning och säkerhetsanordningar för flyg-

trafiken samt varor som har förstörts, försvunnit eller överlåtits till staten. Tullnedsättning för främmande makters diplomatfordon, som redan är en etablerad form av tullfrihet, skall beviljas direkt med stöd av lagen.

I fråga om invånarna i Utsjoki, Enare och Enontekis kommuner föreslås att de särskilda förmåner som gäller införsel av vissa konsumtionsvaror som skaffats genom gränshandel skall återställas. Temporär rätt till tullfri införsel skall beviljas för maskiner och anordningar som i gränstrakten används i fastigheternas reparations- eller underhållsarbeten liksom även för anläggningar som vederlagsfritt införs för vetenskaplig forskning vid högskolorna och forskningsanstalterna samt även för vissa i Norge eller Sverige registrerade bussar som idkar persontransport också i Finland. Stadgandena om rätt till temporär införsel preciseras även i övrigt både i fråga om ordalydelsen och så att de bättre motsvarar praxis och gällande internationella avtal.

Lagförslaget innehåller dessutom ändringar angående förfarandet samt lagtekniska preciseringar och ändringar av ordalydelsen.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 1993.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	Maskiner och apparater som används i gränstrakt	9
1. Propositionens mål	3	2.1.9. Förenklade av tullrestitutions förfarandet	9
2. Nuläget och ärendets beredning	4	Särskild restitution	9
2.1. Lagstiftning, praxis och skälen till ändringen	4	Partiell restitution	9
2.1.1. Författningsnivå	4	2.1.10. Andra ändringar	10
2.1.2. Fullmaktstadganden och normgivning	4	Proviantartiklar	10
2.1.3. Tillståndsförvaltning	5	2.2. Beredningsskeden och beredningsmaterial ..	10
2.1.4. Förenhetligande av tullskattelagstiftningen och övrig indirekt skattelagstiftning	6	2.2.1. Beredningsorgan	10
2.1.5. Utvidgning av tullfri behandling	6	2.2.2. Remissutlåtanden	10
Varor som införs för småflygplan	6	2.2.3. Jämförelse med internationell lagstiftning	11
Transplantater som används i kirurgin	6	3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar	11
Flygplatsernas markutrustning och säkerhetsanordningar	6	4. Andra omständigheter som inverkar på propositionen	11
Defekta varor och vissa andra varor	7	DETALJMOTIVERING	12
Tullnedsättning som baserar sig på förfarandet med skattelättnad	7	1. Motivering till lagförslaget	12
2.1.6. Begränsning och precisering av tullfrihetsbehandling	7	2. Närmare stadganden och bestämmelser	23
Flyttgods	7	2.1. Tullskatteförordningen	23
2.1.7. Varor som införs för diplomatbruk	7	2.2. Ministeriets beslut	23
2.1.8. Temporär införsel	8	3. Ikraftträdande	23
Fordon, släpvagnar, rulltrailer och transportbehållare	8	4. Lagstiftningsordning	23
Varor som införs för vetenskaplig forskningsverksamhet	8	LAGTEXT	24
		Lag om ändring av tullskattelagen	24
		BILAGA	30
		Parallelltexter	30

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens mål

I regeringsformen har särskilda villkor uppställt för stadgande om skatt och tullar. Därtill iaktas principerna för den rådande rättsuppfattningen. Utgångspunkten är att de materiellrättsliga tull- och skattestadgandena huvudsakligen skall ingå i lagen. I enlighet med detta föreslås att flera stadganden överförs från förordningen till lagen. Då en lägre normnivå har ansetts nödvändig tas en preciserad fullmakt om detta in i lagen.

Syftet med propositionen är även att förverkliga de allmänna och särskilda mål som statsrådet har satt för utvecklande av förvaltning. I sitt beslut om decentralisering av förvaltningen (Nr J 72/22/87) har statsrådet ansett att decentraliseringen bl.a. innebär att de centrala ämbetsverkens uppgifter och befogenheter överförs till regional- och lokalförvaltningen och att styrningen av den förvaltning som lyder under de centrala ämbetsverken görs lättare samt att den bindande styrningen minskas. I propositionen föreslås att vissa tillstånds- och ansökningsärenden som behandlas vid tullstyrelsen överförs till regionalförvaltningen eller slopas helt. Även i övrigt föreslås förenkling av ansöknings- och återbäringsförfarandet i samband med beskattningen.

Statsrådet har också i sina anvisningar för beredning av statens förvaltningsmyndigheters normgivningsreform (Nr J 628/01/88) bl.a. konstaterat att särskilt sådana normer som binder personer utanför statsförvaltningen skall ges på tillräckligt hög regleringsnivå enligt demokrati- och rättsskyddsprincipen och att bindande normgivningsmakt kan ges till förvaltningsmyndigheter på lägre nivå än statsrådet endast av särskilt vägande skäl.

Arbetsgruppen för revidering av skattnormerna (arbetsgruppspromemoria 1987:FM 34) har också ansett att nivån för bindande normgivning borde vara så hög som möjligt inom tullförvaltningen och att den beslutande makten för vissa normer borde innehas av ministeriet eller statsrådet.

Förslagen om höjande av nivån för skattnormgivningen följer nämnda principer i tullförvaltningen. Samtidigt stärker de medborgarnas rättsskydd så att tullstyrelsen inte kommer att ge normer som den i egenskap av myndighet för ändringssökande själv tolkar.

Förenklandet av stadgandena och förfarandena, preciseringen av fullmaktsstadgandena och höjningen av författningsnivån för tullbeskattningen förbättrar ytterligare rättsskyddet.

Vid revidering av stadgandena om tullfrihet för varor som inkommer till utländska representationer och för diplomaters bruk har målet varit, utöver precisering av stadgandena, att beakta internationella avtal och internationell praxis samt att förbättra Finlands ställning vid skötseln av relationerna till utlandet.

Den ökade utrikeshandeln, utvidgningen av handelsområdena och internationaliseringen av näringslivet har ändrat målgrupperna för tullbeskattningen. Utvecklingen inom handeln och även andra samhällsområden har avslöjat brister i författningarna som gäller tullbeskattningen. För avhjälpan av missförhållandena är det nödvändigt att komplettera och utveckla författningarna. Systemen med tullförmån reviderades genom den ändring av tullskatteförordningen som trädde i kraft i början av 1990 (1212/89). I denna proposition kompletteras revideringen och även i övrigt fortsätter förenklandet av förtullningsförfarandet. Vid utveckling av författningarna försöker man även förutse förändringar som är att vänta inom utrikeshandeln.

Ett mål för propositionen har varit att i möjligaste mån förenhetliga författningarna om tullbeskattning och övrig indirekt beskattning, främst omsättningsbeskattning. För vissa skatteförmånens del tillämpas tullskattelagen (575/78) även vid omsättningsbeskattning som sker vid införsel av vara. I dessa fall motsvarar inte beskattningen till alla delar omsättningsbeskattningen inom landet.

Vid beredning av propositionen gjordes jämförelser också med internationell lagstiftning och förslag till ändringar som ökar enhetligheten. Med beaktande av den europeiska integrationen ansågs det vara viktigt att ändringarna inte onödigt avviker från lagstiftningen inom Europeiska gemenskaperna (EG) och den planerade europeiska ekonomiska sfären. Så är t.ex. förslagen till stadganden om underlättande av temporär införsel i gränstrakt enhetliga med motsvarande stadganden i de övriga nordiska länderna.

2. Nuläget och ärendets beredning

2.1. Lagstiftning, praxis och skälen till ändringen

Lagen om temporär ändring av tullskattelagen (479/92) trädde i kraft den 1.7.1992 och skall gälla till slutet av detta år. I denna proposition avses med tullskattelag den före den temporära lagens ikraftträdande gällande lagen (575/78) och med tullskatteförordning den med stöd av den sistnämnda lagen givna förordningen (576/78).

Tullskattelagen som trädde i kraft vid ingången av 1979 innehåller de viktigaste materiella skattestadgandena om tullnedsättning och tullfrihet för varor, temporär införsel av varor och tullrestitution. Med stöd av den allmänna fullmakten i 29 § tullskattelagen och vissa särskilda fullmaktsstadganden stadgas i tullskatteförordningen om begränsningar och villkor för nämnda tullåttnader. Enligt lagen och förordningen har tullstyrelsen fullmakt att i vissa fall utfärda materiella skattenormer.

2.1.1. Författningsnivå

Vid stiftande av gällande tullskattelag och tullskatteförordning ansåg man att den ökade och allt mångsidigare utrikeshandeln skapar behov av snabba ändringar, vilket förutsätter en möjligast flexibel lagstiftning som är lätt att ändra. Utgående från detta togs endast de viktigaste stadgandena om grunderna för tullbeskattning in i lagen. Med stöd av fullmaktsstadgandena skapades möjligheter att i förordningen stadga, förutom om verkställigheten av lagen, om närmare villkor och begränsningar för en varas tullfrihet. Då ansåg man att de sistnämnda stadgandena hade endast liten betydelse i beskattningshänseende. I praktiken har förordningen visat sig ha stor betydelse.

Enligt rådande uppfattning bör de materiella rättsliga skattestadgandena huvudsakligen ingå i lagen. Det finns varken behov eller grunder för att vid stadgande om tullbeskattningen avvika från de principer som uppställs för skattelagstiftningen i regeringsformen. Därför bör stadgandena om materiell beskattning överföras från tullskatteförordningen till lagen.

De materiella skattestadganden som flyttas från förordningen till lagen gäller bestämmande av mängdtull i vissa fall (8 § i gällande

förordning/7 § 2 mom. i lagförslaget), vissa villkor för tullnedsättning (10 § 1 mom./9 b §), begränsning av tullfri införsel av hemkomstgävor (12 § 2 mom./12 § 2 mom.), flyttgods (16—17 a §/14—14 c §) och arvegods (15 § 1 mom./16 § 2 punkten), bestämmande av pris och sedvanliga gåvor (15 § 2 mom./16 § 3—5 punkten) samt emballage som förtullas som självständiga handelsvaror (19 § 3 mom./15 § 6 punkten), begränsning som gäller personers nationalitet på fiskefartyg (18 § 1 punkten/16 § 7 punkten), villkor för tullfrihet för varor som inkommer för diplommatbruk (20 § 2 mom./16 a § 2 mom.) och begränsning av temporär införsel av fordon (25 § 1 mom./17 § 1 mom. 1 punkten) samt villkor som gäller export- och fartygsbyggnadsförmån (27—28 och 31—32 §/21—22 §).

2.1.2. Fullmaktsstadganden och normgivning

Fullmaktsstadgandena i tullskattelagen och -förordningen som berättigar till bindande normgivning och annan befogenhet är inte till alla delar tillräckligt exakt och enhetligt skrivna. Fullmakten i 29 § tullskattelagen som berättigar till stadgande av skatteregler på författningsnivå är alltför allmän. Om det är motiverat att för vissa frågor del ta in materiella skattestadganden i förordningen eller myndigheterna rätt att utfärda en skattenorm bör exakta fullmaktsstadganden finnas i den punkt som särskilt anges i lagen. Vidare finns i författningen vissa utvidgade fullmakter som gäller bindande normgivning vilka inte motsvarar rådande uppfattning om eller mål för revidering av normgivningen. Fullmaktsstadgandena i författningen kan flyttas till lagen eller upphävas som onödiga i samband med de ändringar som görs för förenklande avbeskattningsförfarandet.

Enligt tullskattelagen och -förordningen har tullstyrelsen flera befogenheter att utfärda bindande normer. De ändringsförslag som ingår i propositionen och som syftar till att förenkla och förtydliga lagstiftningen och förfarandet avskaffar i många fall behovet av normgivning från ett centralt ämbetsverk. Till den del det finns behov för normgivning på lägre än förordningsnivå bör man överväga vilken nivå som är den mest ändamålsenliga i enlighet med direktiven för revidering av statsrådets normgivning. Om befogenhet till bindande normgiv-

ning beviljas på lägre nivå än statsrådet bör särskilda skäl anges för detta. Till tullförvaltningen hänför sig sådana särskilda drag som stöder en höjning av normgivningsnivån. Å andra sidan kan också synpunkter för bevarande av den beslutande makten på centralämbetsverksnivå i vissa fall framföras.

En överföring av normgivningsrättigheterna från det centrala ämbetsverket understöds särskilt av behovet att öka rättsskyddet. Tullstyrelsen fungerar som besvärinstans för beslut som fattas av tullkamrarna. Förfarandet att tullstyrelsen såsom besvärinstans undersöker och avgör om de skattenormer som den utfärdat tillämpas rätt är inte bra med tanke på rättsskyddet. Förfarandet avviker också från de allmänna principerna för Finlands rättssystem enligt vilka en besvärinstans är oberoende av lagstiftaren (normgivaren) och den som tillämpar lagen.

De skattenormer, om vars utfärdande det här är fråga om, gäller tullfria hemkomstgåvor som resande inför samt fordon som är berättigade till proviantering. Nämda skattenormer baserar sig huvudsakligen på internationella avtal och internationell praxis och hänför sig av den orsaken till sådana principiella internationella frågor samt frågor i anslutning till utrikeshandeln och näringspolitiska frågor som i allmänhet avgörs i statsrådet eller vid ministeriet. Dessutom sträcker sig tillämpningsområdet för normerna till befogenheter inom många förvaltningsområden och är principiellt och även ekonomiskt betydelsefulla. Dessa faktorer talar för att befogenhet beviljas antingen statsrådet eller ministeriet.

Skattenormen som gäller resandes hemkomstgåvor berör i princip alla medborgare och är en av de mest tillämpade normerna samt föremål för omfattande intresse. Därför är det sätt på vilken den publiceras viktigt. En hög beslutsnivå ökar också publiciteten.

Att det centrala ämbetsverket innehar de beslutande makten kan motiveras förutom med historiska orsaker med att ifrågavarande normgivning inte ger särskilt mycket rätt till självständiga avgöranden. I allmänhet kommer man överens om de allmänna grunderna i internationella sammanhang.

På ovan nämnda grunder stöder remissinstanserna i allmänhet en höjning av normgivningsnivån till statsrådet eller ministeriet. Tullstyrelsen anser dock att den nuvarande normgivningsnivån är ändamålsenlig med tanke på

normernas specifika natur och understöder därför inte en överföring av normgivningen.

Å andra sidan vill man överföra den beslutande makten i ärenden som avgörs av statsrådet till ministeriet särskilt i ärenden som inte är speciellt betydande och i ärenden där prövningsrätten huvudsakligen är lagbunden. På grund av detta och då den beslutande makten som gäller de båda ifrågavarande skattenormerna bör innehas av samma myndighet är det motiverat att överföra den beslutande makten från tullstyrelsen till finansministeriet. Förfarandet är enhetligt med den vedertagna linjen för utfärdande av materiella normer inom vissa andra förvaltningsområden.

2.1.3. Tillståndsförvaltning

Ett delområde för utvecklande av förvaltningen har varit att revidera och förenkla systemet med tillståndsförvaltning. Inom tullförvaltningen finns vissa tillstånds- och ansökningsärenden som kan gallras bort eller överföras till regionalförvaltningen. För närvarande beslutar tullstyrelsen på ansökan bl.a. om förlängning av fristen för införsel av arvegods (15 § 1 mom. tullskatteförordningen) och för införsel av fordon som temporärt införts i landet (18 § 2 mom. tullskattelagen). Tullstyrelsen avgör även på ansökan om en organisation skall anses vara sådan internationell organisation som avses i lagen (16 § 3 punkten tullskattelagen).

Bestämmandet av beskattningsgrunden för nämnda varor är mångskiftande och stelt i förvaltningshänseende. Målet för tullbeskattningen är ett förfarande där tullfrihet beviljas endast i ett skede, direkt vid införseln. Ett sådant förfarande har redan delvis uppnåtts genom den ändring som gällde beviljande av export- och fartygsbyggnadsförmån.

Distriktstullkamrarna verkställer beskattningen. Av den orsaken bör distriktstullkamrarna i regel ha den beslutande makten i ansökningsärenden som hänför sig till beskattningen. Därför är det ändamålsenligt att ge distriktstullkamrarna rätt att förlänga fristen för återsändande av fordon.

Då begreppet internationell organisation i beskattningspraxis har kommit att betyda en allmännyttig internationell organisation är tullstyrelsens befogenhet att definiera begreppet och fastställa grunderna för beskattningen nu-

mera onödig. Vidare har fristen för införsel av arvegods i praktiken visat sig vara onödig; om det i övrigt finns förutsättningar för tullfrihet förlängs fristen utan undantag.

2.1.4. *Förenhetligande av tullskattelagstiftningen och övrig indirekt skattelagstiftning*

Vara som införts i landet beskattas förutom med tull i vissa fall även genom omsättningsbeskattning enligt vissa i tullskattelagen stadgade grunder. Förfarandet baserar sig på 28 § i tullskattelagen enligt vilken på skatt eller avgift som uppbärs vid införsel av vara tillämpas vad om tull är stadgat i nämnda lag. I 36 § omsättningsskattelagen (559/91) stadgas att importen av tullfri vara till stor del är omsättningsskattefri.

I tullskattelagen stadgas om flera tullfria varor som beskattas med omsättningsskatt inom landet. Som exempel kan nämnas varor som införs till försvarsmakten samt polisens säkerhetsutrustning. En ändring av stadgandena om tullskatt och omsättningsskatt så att beskattningen av en vara vid införsel är enhetlig med beskattningen inom landet förutsätter dock en rätt omfattande utredning om förhållandet mellan stadgandena och stadgandenas struktur. Då en sådan utredning utförts kan principiella avgöranden om ett allmänt förenhetligande av beskattningen fattas.

I denna proposition föreslås redan vissa ändringar i syfte att förenhetliga tullbeskattningen med omsättningsbeskattningen av en motsvarande inhemsk vara. Förslagen gäller konstverk samt varor som införs för byggande, reparation, utrustning och underhåll av småflygplan. Motiveringen till sistnämnda förslag finns under punkt 2.1.5. som gäller utvidgning av rätten till tullfrihet.

Tillämpningsområdet för stadgandet om tullfrihet för konstverk i tullskattelagen (14 § 5 punkten) skiljer sig delvis från tillämpningsområdet för lagen angående omsättningsskatt. Enligt den till tulltariffen (660/87) anslutna tulltariffen är konstverk tullfria och enligt lagen om utjämningskatt (922/71) utjämningskattefria. Dessutom tillämpas tullfrihet och skattefrihet enligt överenskommelsen om import av material för undervisning samt för vetenskapliga och kulturella ändamål (FördrS 9/56) och det därtill anslutna protokollet (FördrS 34/87) även på konstverk och föremål

som ingår i samlingar. Skattefriheten gäller dock inte omsättningsskatt. Vid importbeskattningen av konstverk är det således endast fråga om omsättningsskatt. På grund härav bör beskattningen bestämmas enbart enligt lagen angående omsättningsskatt, varvid nuvarande stadgande i tullskattelagen är onödigt.

2.1.5. *Utvidgning av tullfri behandling*

Utvecklingen inom olika samhällsområden och en mångsidigare utrikeshandel samt revidering av annan lagstiftning skapar behov av att ändra även den tullfria behandlingen.

Varor som införs för småflygplan

Utvecklandet av den allmänna luftfarten stöddes genom en ändring av lagen angående omsättningsskatt (857/87) år 1987 då småflygplan befriades från omsättningsskatt. Ett motsvarande stadgande ingår i den nya omsättningsskattelagen (27 §). Skattefrihet gäller även för varor som i hemlandet används för reparation, utrustande och underhåll av dessa flygplan. Målet för förenhetligande av beskattningen förutsätter att motsvarande tullfrihet och samtidigt frihet från omsättningsskatt beviljas idkare av civilflygtrafik även vid import. Beviljandet av tullfrihet får dock inte föranleda olägenheter för den inhemska produktionen. Tullfrihet bör beviljas förutom för varor som införs för reparation, utrustande och underhåll av småflygplan även för varor som införs för byggande av dem. Enligt omsättningsskattelagen leder dock inte tullfrihet till frihet från omsättningsskatt i det sistnämnda fallet.

Transplantater som används i kirurgin

Med läkarvetenskapens utveckling har transplantationer av människoorgan och -vävnader blivit allmännare. Det internationella samarbetet har lett till att leveranser av transplantater som används i transplantationskirurgin från ett land till ett annat har ökat. I tullskattelagen finns inga stadganden om tullbehandling av transplantater. Beviljande av tullfrihet skulle dock för sin del understöda nämnda samarbete.

Flygplatsernas markutrustning och säkerhetsanordningar

För beviljande av tullfrihet för vissa varor

har uppställts villkor som gäller användarna eller utfärdats begränsningar av teknisk natur som hänför sig till ett visst förfarande eller en viss giltighetstid. Dessa villkor och begränsningar har ofta föråldrats med tiden. Det är skäl att slopa begränsningar i författningen om de konstateras vara onödiga och försvåra samhällsutvecklingen.

Markutrustning och säkerhetsanordningar för flygplatser är tullfria när varorna är avsedda att användas av idkare av civilflygtrafik eller luftfartsmyndighet (15 § 3 punkten tullskattelagen). Då flygtrafiken har ökat har även kommuner och samfund samt företag som specialiserat sig på flygplatsservice blivit ägare till och börjat använda flygplatser och den markutrustning och de säkerhetsanordningar som behövs på dem. Under den rådande situationen vore det motiverat att bevilja tullfrihet utan begränsning av användarna och enligt ändamålet för varans användning.

Defekta varor och vissa andra varor

Till reparation och utbyte samt garantileveranser av defekta varor till utlandet (9 § och 16 § 7 punkten tullskattelagen) hör vissa villkor som understryker formbundenhet och som är ofördelaktig t.ex. med tanke på den produktiva verksamheten. Motsvarande onödigt begränsade villkor hänför sig även till beviljandet av tullfrihet för vissa varor som förstörts eller försvunnit samt förstörts och överlåtits till staten (16 § 6 punkten tullskattelagen). De villkor som förutsätter en bestämd form bör dock uppställas så att de inte förhindrar förverkligandet av det egentliga ändamålet med lagen.

Tullnedsättning som baserar sig på förfarandet med skattelättnad

Tullfrihet och skattefrihet som av särskilda skäl beviljas med stöd av stadgandet om skattelättnad är avsett som undantagsförfarande. Blir skattelättnadsförfarandet praxis för någon varugrupp och grupp som är tullskatteskyldig visar det att det finns behov av att ändra lagen. Så är fallet t.ex. i fråga om tullnedsättningar för utländska diplomatiska representanters fordon. Nedsättningarna bevil-

jas med brukstiden inberäknad i samband med en persons flyttning från Finland.

2.1.6. Begränsning och precisering av tullfrihetsbehandling

Flyttgods (14 § 3 punkten tullskattelagen och 16, 17 och 17 a §§ tullskatteförordningen)

Utgångspunkten för tullfrihet för flyttgods är att tullfriheten gäller enbart varor som den inflyttande använt i sitt personliga hushåll utomlands. Flyttningen bör inte ses som en grund för tullfri införsel, som allmänt skulle skapa en möjlighet till tullfri införsel av oanvända varor.

Till flyttgods och särskilt till införsel av fordon som hänför sig till flyttgodset ansluter sig ofta en spekulationsaktig strävan efter ekonomiska förmåner och skatteförmåner. På grund härav är villkoren för dessa varors tullfrihet detaljerade och exakta. Särskilda villkor och begränsningar har uppställts för tullfrihet för personbilar och motorcyklar som införs som flyttgods. Villkoren gäller bl.a. den tid fordonet har varit i den inflyttandes ägo och användning.

Som flyttgods införs allt oftare paket- eller specialbilar, husvagnar, motorkärlor samt motor- och segelbåtar och t.o.m. flygplan, emedan tullfriheten för dessa inte är behäftad med begränsningar som gäller användningstid eller försäljning. För dessa varors del bör grunden för tullfrihet som gäller användning av flyttgods också innebära en rimlig minimidid.

En ökning av skattelättnaderna och det beslutsfattande som hänför sig till detta innebär en begränsning av riksdagens lagstiftande makt. Skattelättnadsförfarandet är avsett som ett undantag från det i lag stadgade skattesystemet. Därför bör bruket av förfarandet begränsas endast till särskilda undantagsfall. Om lagstiftningen motsvarar de mål som det är motiverat att uppställa som villkor för skattefrihet för flyttgods som införs i landet finns det inte mera något särskilt behov av skattelättnadsförfarandet.

2.1.7. Varor som införs för diplomatbruk

Varor, som inkommer till främmande makters diplomatiska och andra beskickningar i

samma ställning eller till konsulers konsulat för officiellt bruk eller till deras familjemedlemmars bruk (nedan diplomatbruk) är tullfria om Finlands representationer och tjänstemän har motsvarande förmåner i vederbörande stat (16 § 2 punkten tullskattelagen). Enligt 20 § 1 mom. tullskatteförordningen beviljas tullfrihet i den utsträckning och på sådana villkor som tullstyrelsen fastställer.

Om skattefrihet för diplomater stadgas i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70) och i Wienkonventionen om konsulära förbindelser (FördrS 50/80) (nedan Wienkonventionerna). Båda konventionerna har införts genom lag. De innehåller inga ovillkorliga förpliktelser om reciprocitet, men tillåter åberopande av reciprocitet.

Enligt en jämförelse av internationell praxis förutsätter vissa stater reciprocitet för importskatteförmåner för diplomatiska representationer och personer. Dock beviljar många länder, bl.a. de övriga nordiska länderna, förmåner för importvaror utan reciprocitet. På grund av detta och iakttagen praxis vore det motiverat att slopa kraven på ovillkorlig reciprocitet. I praktiken räcker det med att i de fall som kommer upp i allmänhet tillämpa principerna i Wienkonventionerna.

Utrikesministeriet fastställer i praktiken när en diplomatisk beskickning eller person på grund av sin ställning har rätt att tullfritt införa varor samt när en person i samband med flyttning ur landet har rätt till eventuell tullnedsättning för fordon. Det är dock ändamålsenligt att till lagen foga stadganden om ministeriets befogenhet. Härvid kan gällande stadganden och bestämmelser på lägre nivå upphävas som onödiga.

Med tanke på Finlands diplomatiska och internationella ställning är det viktigt att gällande lagstiftning är så klar och enkel som möjligt. Lagstiftningen och förfarandet kan förenklas också då det gäller tullnedsättning för diplomatiska representanters personbilar genom att ett stadgande om detta tas in i lagen, varvid det lättnadsförfarande som tillämpats kan slopas.

2.1.8. Temporär införsel

Fordon, släpvagnar, rulltrailer och transportbehållare

Enligt 17 § 1 mom. 1 punkten i lagen kan till

landet temporärt tullfritt införas fordon som införts i trafik eller för tillfällig resa och som används för transport av antingen varor eller passagerare. Dessutom stadgas i 1 a punkten om temporär införsel av transportbehållare, släpvagnar och rulltrailer som används enbart för transport av varor. Tillämpningen av reglerna kan göras klarare genom att fordon och övriga transportmedel grupperas enligt deras användningsändamål. Samtidigt borde stadgandet om begränsning av användningen av passagerares transportmedel överföras från förordningen till lagen. I fråga om transportbehållare bör beaktas den av Finland godkända tullkonventionen från år 1972 som gäller containrar (FördrS 28/83) och enligt vilken containrarna kan användas i liten skala även i intern trafik.

Finland, Norge och Sverige har kommit överens om att tillåta persontransport med bussar i linjetrafik även inom ett annat land. Detta förutsätter dock att dessa bussar temporärt befrias från tull och andra skatter i samband med införseln, vilket kan ordnas genom att nämnda bussar jämställs med fordon i internationell trafik.

Varor som införs för vetenskaplig forskningsverksamhet

Då det internationella samarbete som hänförs sig till universitetens, högskolornas och vetenskapliga forskningsanstalters forskningsverksamhet utvecklas har gemensam användning av vetenskaplig apparatur och vetenskapliga anordningar samt låne- och hyresverksamheten ökat. Forskningsapparaturen är ofta internationella organisationers, nationella universitets, högskolors och forskningsanstalters egendom eller så har den donerats för något visst internationellt forskningsprojekt.

För apparatur och anordningar som införs till Finland för internationella forskningsprojekt uppbärs i allmänhet endast omsättnings-skatt. På grund av att vetenskapliga specialanordningar är dyra är redan omsättningsskatten ofta oskälig och samtidigt ett överkomligt hinder för genomförande av forskningsprojekt.

Med beaktande av forskningsprojektens stora vetenskapliga och samhällseliga betydelse har genom skattelättnad beviljats temporär tullfri införsel av ifrågavarande varor. Det är

motiverat att i lag stadga om det i lättnadspraxis vedertagna förfarandet.

Maskiner och apparater som används i gränstrakten

Temporärt införda maskiner och apparater som i gränstrakten används inom jord- och skogsbruket är tullfria (17 § 1 mom. 7 punkten tullskattelagen). Förutsättningen är att maskinerna och apparaterna inte ens i obetydlig mån används i näringsidkarens andra arbeten, som vid reparationer av byggnader eller i fastighetsskötsel.

I gränskommunerna i norr är avstånden mellan bosättningscentren långa. Det är inte alltid ändamålsenligt eller ekonomiskt möjligt att i hemlandet skaffa maskiner för kortvariga fastighetsarbeten. De långa sträckorna för transport av maskiner i hemlandet höjer reparations- och underhållskostnaderna för fastigheter i gränstrakter.

Enligt svensk lagstiftning är maskiner som ägs av invånare eller företag i gränstrakter tullfria om de används en kort tid i gränstrakten för flottning, i jordbruket eller för annan fastighetsskötsel eller för liknande ändamål. För ökande av samarbetet i gränstrakterna på ett ändamålsenligt sätt bör även Finlands lagstiftning ändras så att den motsvarar den svenska.

2.1.9. Förenklade av tullrestitutionsförfarandet

Särskild restitution

Med stöd av 23 § 1 mom. 1 punkten (289/83) tullskattelagen kan särskild restitution beviljas för vara som utförts från tullområdet, förstörts eller överlåtits till staten då varan inte har använts eller sålts i landet.

I motiveringen till stadgandet (reg.prop. 262/1982 rd.) konstaterades att avsikten var att genomföra den princip som delvis accepterats inom tullbeskattningen och enligt vilken beskattningsvillkoret är att varan överförs till konsumtion. På den tiden ansågs det dock inte motiverat att helt acceptera principen för konsumtionsskatt varför i lagen infördes stadganden om försäljningsförbud som villkor för restitution. Det är inte möjligt att återbära

skatt t.ex. i sådana fall där varan har varit föremål för försäljning i olika skeden av handeln.

I praktiken är det dock skäligt att bevilja restitution för en oanvänd vara trots att varan har varit föremål för försäljning i Finland. Tullstyrelsen har med stöd av fullmaktstygandet i paragrafens 1 mom. 4 punkten fastställt bl.a. de fall då särskild restitution kan beviljas trots det försäljningsförbud som ingår i lagens huvudregel. För kompletterande av konsumtionsskatteprincipen och för förenklade av förfarandet vore det motiverat att slopa försäljningsförbudet i lagen.

Restitution bör dock inte beviljas t.ex. i sådana fall då en vara har förstörts efter införseln och därför inte duger till försäljning eller konsumtion. Den förlust som föranleds i dylika fall bör anses höra till sedvanliga risker inom affärsverksamhet.

Det nuvarande särskilda restitutionsförfarande som verkställs på ansökan och som innehåller många olika tidsfrister är onödigt tungt. I vissa fall då man redan vid fattande av förtullningsbeslutet känner till grunden för beviljande av tullförmån borde förmånen kunna beviljas redan i detta sammanhang och i övrigt såsom återbäring med tillämpande av ansökningsförfarande. Förfarandet skulle delvis motsvara beviljningsförfarandet för övriga tullförmåner. Samtidigt kunde man slopa största delen av de olika stadgandena om tidsfrist och till följd av den materiella ändringen minska tullstyrelsens normgivning.

Partiell restitution

Partiell restitution som anges i lagens 24 § 1 mom. 1 punkten kan beviljas för rullande järnvägsmateriel och delar därtill. Återbäringen räknas så att den kan beviljas ännu då varan har varit på tullområdet 49 månader.

Tidsfristerna för efterförtullning och ändringssökande har även stadgats med tanke på administrationens flexibilitet. Då administrativa beslut inte kan påverkas med efterbeskattning eller stadgeenligt ändringssökande efter det att tre år har förflutit från början av det kalenderår som följer på fastställandet av skatt bör den tidsfrist som gäller bruksrätt till ovan nämnda partiella restitution under nuvarande förhållanden anses oskäligt lång.

I praktiken är den partiella restitution som

gäller järnvägsmateriel och delar därtill av ringa beskattningsmässig betydelse. Stadgandet borde förenhetligas så att beräkningsgrunden för järnvägsmateriel och delar därtill motsvarar den princip som tillämpas på varor som införts för att användas vid byggnads-, monterings- eller reparationsarbeten eller för vetenskapliga, pedagogiska och tekniska ändamål. På så sätt skulle skatteåterbäringens belopp sjunka med 5 procent för varje påbörjad månad under vilken varan funnits i landet.

Det är möjligt att analogt med särskild restitution ansöka om partiell restitution med tillämpande av förfarandet för ändringssökande.

2.1.10. Andra ändringar

Proviantartiklar

Med proviantering avses utrustande av fordon med varor som behövs för personalen, passagerarna och användning av fordonet under resa utomlands. Till proviantartiklar räknas förutom provianten varor som vanligen behövs för utrustande av fordonet och för personalen och passagerarna under resan och vistelse i hamnen.

Sedvanliga proviantartiklar är tullfria och skattefria. Av fordonen är numera fartyg och luftfartyg berättigade till skattefri proviantering. Proviantartiklarna kan levereras från utlandet, från fri affär i hemlandet och från provianteringslager direkt till fordonet varvid varorna kan vara antingen inhemska eller utländska. Delvis på grund av att proviantartiklarna har olika ursprung är de skattestadganden och -normer som gäller varorna många och spridda. Till skatteförfattningarna hänför sig dessutom stadganden och bestämmelser om provianteringslager, provianteringsförfarande och övervakning vid proviantering.

Av de skattestadganden som gäller proviantering gäller 15 § 1 mom. tullskattelagen varor som förs in i landet. Lagen angående omsättningsskatt och olika accislagar med stadganden om prisskillnadsersättningar reglerar skattefriheten för inhemska varor som används vid proviantering. Dessutom är i kraft en överenskommelse rörande proviantering av passagerarfartyg i trafik mellan hamnar i Danmark, Finland, Norge och Sverige (FördrS 30/69).

Beviljandet av tullfrihet och skattefrihet för

proviantartiklar har inte i praktiken förorsakat nämnvärda problem även om det i vissa situationer har förekommit tolkningssvårigheter då det gäller laglighetsgrunden för skattefrihet. Detta beror inte bara på att stadgandena är spridda utan också på att de är bristfälliga och inexakta. Stadgandena bör göras klarare och dessutom behövs mera exakta och omfattande fullmaktss stadganden för normgivning på lägre nivå.

2.2. Beredningskedan och beredningsmaterial

2.2.1. Beredningsorgan

Propositionen, som alltså har samma innehåll som den gällande lagen om temporär ändring av tullskattelagen, baserar sig på den promemoria som sammanställts av arbetsgruppen för utvecklande av lagstiftningen om importskatt (työryhmämuistio 1990: VM 19). Som utgångspunkt för promemorian användes de förslag som arbetsgruppen för tullskattelagen lagt fram (työryhmämuistio 1989: TH 2). I arbetsgruppen för utvecklande av lagstiftningen om importskatt eller dess sektioner deltog representanter för finansministeriet, utrikesministeriet och tullstyrelsen. Såsom sakkunniga hördes representanter för handels- och industriministeriet. Dessutom diskuterades frågan om revidering av stadgandena om passagerarnas hemkomstgåvor i alkohollagstiftningen med representanter för social- och hälsovårdsministeriet.

2.2.2. Remissutlåtanden

Distriktstullkamrarna gav sitt utlåtande om promemorian som sammanställts av arbetsgruppen för tullskattelagen och som utgör grund för propositionen. Dessa utlåtanden har i det fortsatta arbetet beaktats till den del det har varit nödvändigt. Arbetsgruppen bad även om preliminärt utlåtande av förbundet Lapin Maakuntaliitto om tullförmåner för invånare i gränstrakter och om temporär införsel av maskiner som används i gränstrakter. Förbundet motsatte sig i allmänhet slopandet av förmånerna, dock utan att beakta förslagets betydelse med tanke på förändrade förhållanden, förenhetligande av nordisk praxis och en jämlik behandling av olika områden.

Utlåtanden om promemorian som utarbetades av arbetsgruppen för utvecklande av importskattelagstiftningen erhöles av statsrådets kansli, utrikesministeriet, justitieministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, trafikministeriet, försvarsministeriet, finansministeriets skatteavdelning och avdelning för utvecklande av förvaltningen, tullstyrelsen, högsta förvaltningsdomstolen, Industrins Centralförbund, Centralhandelskammaren, Partihandels Centralförbund, Centralutskottet för handeln, Finlands Speditörförbund r.f. och Finlands Skeppshandlareförening.

I utlåtandena har i allmänhet de förslag som syftar till en höjning av författningsnivån på materiella skattestadganden och av den lägre normgivningsnivån samt en minskning av normerna liksom även av precisering av fullmaktsstadgandena och förenkling av ansöknings- och återbäringsförfarandet samt andra beskattningsförfaranden ansetts vara bra.

Enskilda förslag till ändring av stadgandena som framförts i utlåtandena har under den fortsatta beredningen av propositionen beaktats i tillämpliga delar. Vissa stadgeändringar har ännu preciserats bl.a. för att de inte onödigt mycket skall avvika från omsättningsbeskattningen inom landet.

2.2.3. Jämförelse med internationell lagstiftning

Den svenska författningarna om tullskatt har granskats rätt ingående redan för de frågors del som föreslås bli ändrade. I viktiga sakfrågor har man även jämfört med motsvarande lagstiftning i Norge. För sådana varors del som införs för diplomatbruk har gjorts en särskild relativt stor internationell jämförelse med lagstiftningen i flera OECD-länder. Dessutom har man i propositionen försökt beakta tullskattelagstiftningen inom EG så att de ändringar som föreslås i lagen inte generell avviker från EG-lagstiftningen.

3. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

I propositionen har bl.a. föreslagits att tillstånds- och ansökningsärendena överförs från tullstyrelsen till distriktstullkamrarna och att vissa normgivningsrättigheter överförs till statsrådet. En ändring av arbetsfördelningen kräver dock inte några organisatoriska förändringar.

Det är inte möjligt att exakt beräkna de ekonomiska verkningarna. Verkningarna är i allmänhet indirekta dvs. inbesparingar som uppstår till följd av en effektiv och flexibel administration. En utvidgning och begränsning av tullfriheten samt en ökning av möjligheterna till temporär införsel inverkar inte nämnvärt på inkomsterna från tullskatten. Det beror på att samma förmåner i praktiken ofta har beviljats genom skattelättnader och på att det redan finns ersättande tullfrihetsförfarande för begränsande ändringar.

4. Andra omständigheter som inverkar på propositionen

I 5 § lagen om tullverket (228/91), som trädde i kraft i början av mars 1991, ingår ett stadgande om delegationen för tullärenden som verkar i samband med tullstyrelsen. Motsvarande stadgande finns för närvarande i 27 § tullskattelagen. Denna paragraf kan sålunda upphävas.

Till tullbeskattningen hänför sig många sådana internationella avtal som i Finland har bringats i kraft genom lag eller förordning. Finlands interna lagstiftning borde således inte stå i konflikt med stadgandena i dessa avtal. På grund härav har man i propositionen strävat efter att precisera tullskattelagen så att den överensstämmer med bl.a. principerna i de tidigare nämnda Wienkonventionerna och innehållet i konventionen som gäller containrar.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

1 §. Hänvisningen i paragrafen till tulltariff-lagen ändras till en hänvisning till den nuvarande lagen från år 1988 (660/87).

5 §. En exportvaras tullvärde är varans handelsvärde. Vid bestämmande av tullvärdet iakt-tas i tillämpliga delar vad i tullvärdeslagen är stadgat om importvara. Med en exportvaras handelsvärde avses det pris som verkligen har betalats eller kommer att betalas för varan. Således kan handelsvärdet användas endast vid avgiftsbelagda leveranser.

För att avhjälpa detta missförhållande före slås att lagen ändras så att med iakttagande av stadgandena om importvaror i tullvärdelagen i tillämpliga delar kan exportvärdet fastställas även för exportvaror som skickas utomlands gratis. Samtidigt preciseras stadgandet så att i exportvärdet ingår kostnader för transport och lastning samt andra kostnader för leverans av varan till utförelorten.

7 §. Stadgandet i paragrafen om användning av en varas nettovikt som en grund för bestämmande av tull är allmänt. Det skall tillämpas endast om inte annat är stadgat i den till lagen om tulltariff anslutna tulltariffen eller annanstans i denna lag. Det föreslås att denna hänvisning i 8 § tullskatteförordningen till det särskilda stadgandet i tulltariffagen överförs såsom ett materiellt skattestadgande till tullskattelagen.

Om i samma emballage finns varor som faller under olika viktbestämmelser, skall enligt 8 § förordningen emballagets vikt fördelas mellan dem i det förhållande varornas nettovikt utvisar. Såsom ett materiellt stadgande föreslås det bli ett nytt 7 § 2 mom. i lagen.

7 a §. Det föreslås att hänvisningen i lagrum-mets 2 mom. till nuvarande 14 § 1 punkten slopas då nämnda stadgande som avser rätt till tullfri införsel som sker inom ramen för gräns-handel föreslås bli upphävd.

7 b §. I 15 § 1 punkten gällande lag stadgas bl.a. om tullfrihet för bränsle och smörjämnen, proviant och andra provianteringsförnödenheter för fordon i utrikestrafik. Med stöd av det fullmaktstadgande som ingår i paragrafen har tullstyrelsen utfärdat beslut om proviantering av fartyg.

Till lagen föreslås fogat en ny 7 b § i vilken införs stadgandena i 15 § 1 punkten om utländ-

ska proviantartiklar samt bränsle och smörjme-del till den del tullfriheten för de varor som används för proviantering inte beror på andra stadganden om tullskatt.

Det föreslås att i ett nytt 7 b § 1 mom. stadgas om de fall där för varor som används för proviantering av fartyg och för bränsle och smörjmedel inte uppbärs tull eller andra im-portskatter. Det föreslås att rätten att anskaffa och använda tullfri proviant begränsas till att i regel gälla endast yrkesmässig fartygs- eller luftfartygstrafik mellan Finland och andra län-der. Härvid skall huvudsyftet med fartygets färd vara transport av varor eller resenärer till eller från Finland eller internationell kryss-ningstrafik som följer en tidtabell eller i övrigt är återkommande. Begreppet "utrikestrafik" föreslås ändrat till "internationell trafik" enligt terminologin i internationella avtal.

Avsikten är att paragrafen skall tillämpas endast på varor som används för sedvanlig proviantering samt till bränsle och smörjmedel för fartyget. Med sedvanlig proviantering avses i detta sammanhang utrustande av fartyg, med beaktande av användningen av varorna, med sakenlig mängd proviant, såsom livsmedel, alkoholdrycker och tobak, och med andra varor, som är avsedda för fartygets, besättning-ens eller passagerarnas behov.

Det föreslås att stadgandena om proviante-ring gäller sådana utländska varor som fartyget för med sig för eget bruk eller som levereras till det på tullområdet eller konsumeras på farty-get. Om vara som är avsedd för proviantering överläts från fartyget och används annanstans på tullområdet, iakttas för dess del allmänna stadganden om införsel av vara i landet.

Det föreslås att i 7 b § 2 mom. lagen stadgas om sådana fall där det med stöd av ett fullmaktstadgande som ingår i lagen är möjligt att bestämma om stadgandena i 1 mom. tillämpas vid proviantering av fordon som nämns i detta lagrum. Sådana fordon är fartyg som används av militär eller av annan myndig-het, forskningsfartyg, fiskefartyg eller tåg i internationell trafik.

Trafikeringsättet för ovan nämnda fartyg skiljer sig från sedvanlig yrkesmässig interna-tionell trafik. Fartygen går inte i regelbunden trafik och deras rutter följer inte alltid allmän-na rutter som används i internationell trafik. Arrangerande av övervakningen av skattefria

varor, särskilt högt beskattade alkoholdrycker och tobaksprodukter som levereras till dessa fartyg för proviantering eller annat bruk förutsätter särskilda åtgärder. Därför föreslås att i lagen tas in ett fullmaktsstadgande som ger finansministeriet rätt att utfärda begränsningar och villkor. Fullmaktsstadgandet kommer att gälla även tåg i internationell trafik.

Avsikten är att med de föreslagna ändringarna göra stadgandena i lagen tydligare utan att ändra lagens materiella innehåll.

9 a §. Den förutsättning för tullnedsättning som ingår i 9 § lagen och enligt vilken en skadad vara skall utföras ur landet innan den ersättande varan införs, leder i vissa fall till ett resultat som strider mot lagens syfte. Då tullnedsättningen avgörs på basis av dagen för utförsel av den skadade varan och dagen för införsel av den ersättande varan accentueras missförhållandet särskilt i de fall då exportförtullningen trots allt har skett före importförtullningen.

Till tullbeskattningens natur hör att beskattningen verkställs enligt de förutsättningar som gäller vid tidpunkten för fastställandet av förtullningsbeslutet. Enligt denna princip bör även förutsättningarna för tullnedsättning upp fyllas innan nedsättning beviljas för vara som införts. Därför föreslås för avhjälpan av missförhållandet att till lagen fogas en ny 9 a § enligt vilken i 9 § avsedd tullnedsättning som beviljas för vara som införs i stället för skadad vara godkänns alltid när en skadad vara har utförts ur landet före fastställandet av förtullningsbeslutet för vara som införts.

Tullklareringstiden för importvara är 15 dagar från dagen för införsel. Om utförseln av en skadad vara fördröjs på grund av t.ex. transporttekniska orsaker då den ersättande varan redan har införts i landet kan distrikts tullkamare i enskilda fall med stöd av 17 § 1 mom. förlänga klareringstiden så att exportvaran kan utföras före förtullningen av importvaran utan att den stadgeenliga tullklareringstiden försummas.

I förfaranderegler som gäller tullförmåner har utförsel av vara jämförts med förstörande av vara under myndighets övervakning och överlåtande av vara till staten utan att denna åsamkas kostnader. Då det i vissa fall med tanke på en varas kvalitet, värde eller eventuella senare användning är mera ändamålsenligt att förstöra eller överlåta en vara till staten än att utföra den ur landet föreslås att med

utförsel av vara jämförts även förstörande eller överlåtande av en vara till staten utan att denna åsamkas kostnader.

9 b §. I 10 § 1 mom. tullskatteförordningen stadgas som villkor för en i 9 § tullskattelagen avsedd tullnedsättning att för exporterad vara på grundval av exporten inte erhållits tullrestitutions eller annan tullförmån. Vidare förutsätts att importen av vara som införs i stället för reparerad eller på annan sätt be handlad vara eller skadad vara äger rum inom ett år från utförseldagen, om inte tullstyrelsen har förlängt tidsfristen. Då i nämnda stadgan den ingår villkor som inverkar på den tull som skall betalas föreslås att stadgandena tas in i lagen som en ny 9 b §. Vidare föreslås att rätten att förlänga tidsfristen som hänför sig till nedsättningsförfarandet överförs till distriktstullkammarna.

11 §. I paragrafen ingår ett fullmaktsstadgande enligt vilket tullstyrelsen bestämmer i vilken utsträckning rese gods och hemkomstgåvor är tullfria. Stadgandet ger också rätt att besluta om hurudana hemkomstgåvor som är tullfria.

Tullbegränsningar som gäller alkoholdrycker, tobak, livsmedel och andra tullfria hemkomstgåvor baserar sig huvudsakligen på särskild lagstiftning. Dessutom förs förhandlingar om dem, liksom om värdegränsen för hemkomstgåvor, särskilt med de nordiska länderna. Syftet är att uppnå enhetlig internationell praxis. Regleringen av tullfria hemkomstgåvor är således till sin natur en koordinering av internationella avtal och bestämmelserna i finsk lagstiftning även om den har en betydande inverkan på hela ekonomin. Det är dessutom inte ändamålsenligt att stadga om detta på lagnivå då regleringen är så detaljerad. Av denna anledning föreslås att bestämmelserna om resandes hemkomstgåvor fortfarande lämnas på en lägre normgivningsnivå.

Beslutet om tullfrihet för hemkomstgåvor som resande inför är en materiell, bindande skattenorm som berör många medborgare och vars tillämpning därför är av stort allmänt intresse. Bestämmelserna i normen är som bäst föremål för harmonisering vid förhandlingar mellan EFTA- och EG-länderna. På grund av detta och med hänvisning till den allmänna motiveringen (2.1.2) föreslås att ifrågasvarande normgivningsrätt överförs från tullstyrelsen till finansministeriet. Det föreslås att ett fullmaktsstadgande om detta tas in i den nya 2 mom. i 11 §.

Eftersom begreppet resgods har blivit ett vedertaget begrepp genom internationella avtal och praxis, är det inte nödvändigt att utfärda bestämmelser om resgods på lägre nivå. Således kan fullmakten som gäller detta slopas i lagen.

Invånarna i Utsjoki, Enare och Enontekis kommuner har enligt 14 § 1 punkten rätt att tullfritt införa nödvändiga konsumtionsvaror som skaffats genom gränshandel förutsatt att de inte införs för försäljning eller för användning vid yrkes- eller näringsutövning. Dessutom har invånarna samma rätt som resande som kommer från utlandet att tullfritt införa varor till ett värde av högst 1 500 mark.

Det föreslås att stadgandet flyttas till 11 § 2 mom. Om de ifrågavarande konsumtionsvarornas omfattning och tullfria mängder bestäms av tullstyrelsen med stöd av 14 § tullskatteförordningen. Denna fullmakt har stadgas med stöd av tullskattelagens 29 §, som föreslås upphävas. I enlighet med stadgandena om hemkomstgåvor föreslås att befogenhet till normgivning överförs direkt genom lag till finansministeriet i motsvarande omfattning som i fråga om hemkomstgåvor (3 mom.). Då enligt lagens 13 a § den i 11—13 § stadgade tullfriheten inte gäller varor som införs för att överlåtas utan vederlag eller för användning vid yrkes- eller näringsutövning, behöver om denna begränsning inte mera stadgas i detta sammanhang.

12 §. I 12 § 2 mom. tullskatteförordningen stadgas om tullmyndighets rätt att av särskilda skäl medge undantag från regeln enligt vilken införseln av hemkomstgåvor skall begränsas till en gång per månad för personalen vid fordon som är i utrikestrafik. Då i stadgandet ingår delegering av rätten att besluta om tullfrihet för hemkomstgåvor som avses i 12 § lagen föreslås att stadgandet överförs till 12 § i lagen som ett nytt 3 mom.

14 §. Paragrafen föreslås bli ersatt med ett nytt stadgande om tullfrihet för flyttgods.

Det föreslås att stadgandena om fullförmåner för invånare i vissa gränskommuner flyttas till 11 §. Stadgandena i paragrafens 2 punkt enligt vilka varor som erhållits i arv eller genom testamente, såsom pris i tävling eller utställning, som hållits utomlands eller såsom sedvanlig gåva är tullfria föreslås överförda till 16 § 2—5 punkten. Vidare föreslås att stadgandena om tullfrihet för fisk och annat byte som fångats av finska fiskare och för produkter som

tillverkats av fångsten samt för varor som använts till produkterna överförs från 4 punkten till 16 § 7 punkten.

Utomlands av finska konstnärer framställda konstverk, som av dem införs till tullområdet är tullfria. Enligt 28 § tullskattelagen är varorna också tullfria från annan skatt som betalas i samband med import, såsom omsättnings-skatt. Enligt 27 § 1 mom. 3 punkten omsättnings-skattelagen är alster av bildkonst som upphovsmannen äger fria från omsättnings-skatt.

Vid beskattning av import av produkter och konstverk inom bildkonsten är det endast fråga om omsättningsskatt. Även om frihet från omsättningsskatt som föranleds av stadgandena i tullskattelagen i de flesta fall inte avviker från skattefrihet som grundar sig på omsättnings-skattelagen är tullskattelagens tillämpningsområde mera omfattande inom vissa områden såsom keramik-, glas- och textilkonst. Omsättningsbeskattningen bör dock vara enhetlig i dessa fall oberoende av om beskattningen sker vid införseln eller i samband med beskattningen i hemlandet. Då omsättnings-skatten bör avgöras enbart med stöd av stadgandena i omsättnings-skattelagen föreslås att den gällande 5 punktens stadgande om tullfrihet för konstverk upphävs.

I sin föreslagna nya form skall i lagrummet ingå tidsbundna stadganden om flyttandes vistelse utomlands och användning av varor utomlands. Dessa stadganden ingår för närvarande i 16—17 a §§ tullskatteförordningen. Det föreslås att den tid som fordras för vistelse utomlands fortfarande hålls vid ett år. Villkoret motsvarar både lagstiftningen inom EG och i Sverige.

Utgångspunkten för rätt att tullfritt införa flyttgods är att tullfrihet gäller endast sådana varor som har hört till den inflyttande personens privata hushåll utomlands. Således skall flyttningen från utlandet inte förstås som sådan händelse som ger tullfri införselrätt och som skapar förutsättningar för införsel av oanvända varor. Till undantagen räknas bröllopgåvor och hemgift som införs till Finland i samband med flyttningen omedelbart efter giftermålet.

På basis av ovan nämnda föreslås att i 2 punkten i denna paragrafs 1 mom. stadgas att flyttgods, med undantag av bröllopgåvor, skall vara sådana varor som den inflyttande eller hans familj har använt före flyttningen till Finland. Enligt propositionen kan största delen

av sedvanliga hushållsvaror införs tullfritt utan villkor som gäller användningstiden. Då hemgift också kan räknas höra till bröllopsgåvorna föreslås att begreppet hemgift slopas i författningen.

Det föreslagna stadgandet kommer dock i praktiken att skapa möjligheter för tullfri införsel av t.ex. nästan nya fordon och för försäljning av dem omedelbart efter införseln. För att flyttningen inte skall användas enbart till strävan efter ekonomisk vinst i form av skatteförmån, föreslås att i 3 punkten i denna paragrafs 1 mom. tas in ett stadgande enligt vilket tullfri införsel av paketbil, specialbil, släpvagn som byggts för turistbruk eller motor- eller segelbåt förutsätter att dessa har varit i bruk under minst sex månader i utlandet.

I paragrafens 2 mom. kommer att ingå de särskilda villkoren för tullfri införsel av personbil eller motorcykel i samband med flyttning. Motsvarande stadganden ingår för närvarande i 17 § förordningen.

Också kravet på ett års minimitid angående ägande eller till äganderätt ledande besittning och bruk av fordonet utomlands föreslås bli kvar. Likaså skulle bibehållas villkoret att den som flyttar tillbaka har anskaffat fordonet eller skulle ha kunnat anskaffa det med medel som han eller hans make förtjänat utomlands. På motsvarande sätt som avses med stadgandena om flyttgods skall medlen vara förtjänade omedelbart före flyttningen till Finland. Så är t.ex. medel som förtjänats under tidigare utlandsvistelse inte medel som avses i lagen.

Som förtjänta medel anses lön och sådana inkomster som har erhållits i vederlag för arbetsprestation. Sålunda är t.ex. inte studiestipendier och motsvarande inkomster medel som avses i lagrummet. Däremot har det ingen betydelse från vilket land lönen betalas.

Avsikten är att tullfri införsel även av fordon som anskaffats på avbetalning är möjlig. Förutsättningarna för tullfrihet uppfylls om det sammanlagda beloppet av medel som förtjänats av den flyttande eller eventuellt hans make och kommit i deras bruk före flyttningen räcker för anskaffning av fordonet.

Med stöd av vad som nämns ovan föreslås att villkoret för tullfri införsel av fordon är att fordonet har anskaffats eller skulle ha kunnat anskaffas med medel som den flyttande eller hans make skulle ha kunnat förtjäna under

utomlandsvistelsen omedelbart före flyttningen. Stadgandet kommer att gälla endast personer som flyttar tillbaka till Finland.

Enligt 16 § 2 mom. tullskatteförordningen gäller för en personbil och motorcykel som erhållits som bröllopsgåva eller hemgift utomlands och som i samband med flyttning införs till Finland samma förutsättningar som för andra nämnda fordon som införs som flyttgods, med undantag av anskaffning av medel.

Stadgandena om en personbil eller motorcykel som införs som flyttgods bör tillämpas även på fordon som erhållits som bröllopsgåva under vistelsen utomlands. Som undantag föreslås att ytterligare stadgas att regeln som gäller förtjänande av medel inte skulle gälla bröllopsgåvor på grund av förvärvets natur.

Stadgandet i 2 mom. 3 punkten innehåller en begränsning av tullfri införsel. En förutsättning för tullfri införsel av en personbil eller motorcykel kommer såsom nu att vara att den för tullfri överlåtelse stadgade eller genom skattelättnadsbeslut begränsade tiden för fordon som den flyttande eventuellt har infört tidigare har utgått.

Tullfri införselrätt kommer att gälla endast en personbil eller alternativt en motorcykel. Såsom i gällande lag kommer införselrätten inte att gälla bara familjen, utan varje familjemedlem inför ett fordon som uppfyller förutsättningarna för tullfrihet har rätt till samma förmån.

De ovannämnda villkoren som gäller oavbruten vistelse och bruk av fordon utomlands kan i vissa fall leda till att en tillfällig resa som den flyttande gjort till Finland före flyttningen på grund av arbetet eller anskaffning av bostad eller av annat tvingande skäl som föranleds av den flyttandes förhållanden utgör hinder för tullfri införsel av flyttgodset. Förvägrande av tullfrihet i sådana fall har lett till oskäliga situationer särskilt för dem som flyttat från Sverige.

Finska medborgare som bor i de övriga nordiska länderna kommer ofta för en kort tid på semester eller besök till Finland. Till dylika tillfälliga besök hör ibland förberedelse av flyttning. Då besöken kan infalla i anslutning till flyttningen eller i annat fall avbryta den oavbrutna vistelsen utomlands vore det oskäligt att förvägra tullfrihet endast på denna grund.

Med anledning av ovan nämnda föreslås att till 14 § fogas ett nytt 3 mom. som motsvarar

nuvarande 17 a § i förordningen. Enligt den nya paragrafen utgör fall då den inflyttande före inflyttningen på grund av arbets- eller bostadsanskaffning eller av annat tvingande skäl eller på grund av sedvanlig semesterresa eller därmed jämförbar kortvarig vistelse tillfälligt varit i Finland inget hinder för beviljande av tullfrihet. Lagen kommer dock att tillämpas endast i de fall då en person efter tillfällig resa till Finland har återvänt till utlandet.

14 a §. Enligt 17 § 3 mom. tullskatteförordningen får en personbil eller motorcykel vilken såsom flyttgods tullfritt införts till landet inte säljas, uthyras eller på annat sätt överlåtas eller upplåtas till annan och ej ens vederlagsfritt överlämnas till någon utanför den inflyttandes familj för begagnande, förrän fordonet under två år från förtullningsdagen varit i den inflyttandes bruk i Finland (s.k. karenstid), såvida för fordonet inte därförinnan erlagts tull.

Med beaktande av flyttgodsets natur bör inte försäljning eller annan överlåtelse av fordonet tillåtas omedelbart efter införseln. Därför föreslås att till lagen fogas en ny 14 a § och till dess 1 mom. ett stadgande enligt vilket den ägo- och brukstid i Finland som berättigar till tullfri överlåtelse av fordonet är två år.

Under karenstiden får fordonet inte överlåtas till annan än familjemedlems bruk. Enligt 17 § 4 mom. förordningen hör till den inflyttandes familj make och makarnas ogifta barn. Med make jämställs en person av motsatt kön som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttade i gemensamt hushåll under för hållanden av äktenskapsliknande natur. Denna definition av en familj föreslås bli ett 2 mom. i paragrafen.

15 § 1 punkten. Varor som används för reparation eller utrustande av fartyg, med vilket avses både fartyg och luftfartyg, i utrikestrafik är tullfria. Det föreslås att lagrummet till sitt sakinnehåll bibehålls oförändrat. Från lagrummet flyttas dock, enligt motiveeringen till 7 b § ovan, den punkt som gäller bränsle, smörjämnen, proviant och andra provianteringsförnödenheter till nämnda paragraf. I enlighet med 7 b § 1 mom. ändras begreppet utrikestrafik till yrkesmässig internationell trafik.

15 § 1 a punkten. Enligt gällande 15 § 1 punkten är bränsle och smörjämnen för fordon i utrikestrafik tullfria i enlighet med vad tullstyrelsen bestämmer. Med stöd av denna

fullmakt har tullstyrelsen begränsat största mängden bränsle i vissa motorfordons bränsletankar. Bl.a. för i Finland registrerade lastbilar och bussar som för ut ur eller hämtar in i landet varor eller resande är största mängd tullfritt bränsle 200 liter.

För fordonstrafik som kommer till Finland från utlandet har principen varit den att bränsle som finns i fordonens sedvanliga bränsletankar kan införas tullfritt och utan importskatt. Med hjälp av begränsningar har man försökt styra denna utveckling. Med tanke på fordonens olika struk tur och användningsändamål är det inte längre motiverat att sätt upp en exakt gräns för största mängd bränsle. Med anledning av detta föreslås att bränsle som finns i ett fordonens sedvanliga bränsletank är tullfritt då det är avsett för fordonets eget bruk. Vid bestämning av den sedvanliga bränsletanken har man för avsikt att tillämpa Europeiska gemenskapernas direktiv om detta, vilket också Finland förbinder sig att rätta sig efter om landet tillträder avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. På så sätt finns det inte längre behov för att utfärda särskilda beslut.

Det föreslås att motsvarande stadgande om rätt till tullfri införsel av bränsle för luftfartyg och nöjesbåtar i enskilt bruk tas in i lagen. I den föreslagna formen motsvarar stadgandet bestämmelserna i tullkonventionen om tillfällig införsel för enskilt bruk av luftfartyg och nöjesbåtar (FördrS 62/65).

15 § 3 punkten. Den tullfrihet och skattefrihet som avses i detta lagrum gäller endast markutrustning och säkerhetsanordningar som är avsedda för luftfartsmyndighet eller idkare av civilflygtrafik.

Övervakningen av användningen av markutrustning och säkerhetsanordningar för flygtrafiken samt den verksamhet som bedrivs på flygplatserna hör huvudsakligen till luftfartsmyndigheternas verksamhetsområde oberoende av vem som äger eller använder utrustningen och anordningarna. För att skatteförfarandet skall vara detsamma i de fall då markutrustningen och säkerhetsanordningarna används av luftfartsmyndighet, idkare av civilflygtrafik, upprätthållare av flygplats eller på en flygplats även av något annat samfund föreslås att detta lagrum ändras så att det motsvarar nämnda tillämpningsområde. Det föreslås att tullfrihet gäller endast sådana varor

vilkas införsel inte förorsakar olägenhet för den inhemska produktionen.

15 § 3 a punkten. Småflygplan är fria från omsättningsskatt vid införsel till landet. Med anledning härav föreslås att även varor som införs för reparation, utrustande och service av småflygplan som tillhör civilflygtrafikidkare är tullfria och således även fria från omsättningsskatt. Det föreslås att tullfrihet beviljas på villkor att införseln inte föranleder olägenheter för den inhemska produktionen.

15 § 4 punkten. Det föreslås att det beviljningsförfarande i detta lagrum som gäller tullfrihet för varor som är avsedda för försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet och som är nödvändiga för landets försvar samt personlig skyddsutrustning för polisen preciseras till den del det gäller definition av varorna. Således kommer tullstyrelsen att på ansökan bestämma vilka varor som är i lagrummet avsedda varor.

15 § 6 punkten. Med sådana emballage som förtullas såsom självständiga handelsvaror avses enligt 19 § 3 mom. tullskatteförordningen emballage vilka är tillämpliga för fortsatt bruk. Det föreslås att det materiella skattestadgande som gäller nämnda varor i sin helhet överförs till lagen.

16 §. Enligt vad som sägs i 14 § föreslås av stadgandena i 2 och 4 punkten tas in i 16 § på det sätt som föreslås nedan. Vidare föreslås att stadgandet som gäller tullfrihet för varor som införs för diplomatbruk flyttas från 16 § 2 punkten och blir en ny 16 a §. Samtidigt görs i 16 § de tekniska rättelser som de föreslagna ändringarna förutsätter.

16 § 1 punkten. Denna punkt kvarstår oförändrad.

16 § 2 punkten. Enligt gällande 14 § 2 punkten är varor som erhållits i arv eller genom testamente tullfria. I 15 § 1 mom. tullskatteförordningen har tullfriheten begränsats till att gälla endast varor som ingår i privat hushåll. Vidare förutsätts att införseln sker inom ett år från det arvlåtarens eller testators dödsbo utretts. Tullstyrelsen kan på ansökan förlänga den begränsade tiden.

Syftet med stadgandet är att arvegods är tullfritt i alla de situationer som hänför sig till boutredning och arvskifte. Stadgandet om begränsad tid betjäna närmast övervakningssyften och syften som hänför sig till visande av andra förutsättningar för skattefrihet.

Vid tullbeskattning skall skatteskyldig varuinnehavare visa att förutsättningarna för tull-

frihet föreligger. Sålunda har ifrågavarande stadgande om tidsfristingen avgörande betydelse för administrationen. I praktiken föreligger nästan undantagslöst förutsättningar för förlängning av tidsfristen varför stadgandet som begränsar tullfrihet är onödigt även i detta avseende.

I förordningen stadgas dessutom om en begränsning enligt vilken personbil eller motorcykel som erhållits som arv eller genom testamente skall ha varit registrerad i arvlåtarens eller testatorns namn. Då tullfrihet för arvegods, personbilar och motorcyklar medräknat, bör gälla endast varor som hör till privat hushåll är det fortfarande motiverat att låta villkoret för registrering kvarstå.

Det föreslås att stadgandena om tullfrihet för arvegods i sin helhet tas in i 16 § 2 punkten. Enligt denna kommer varor som erhållits som arv eller genom testamente att vara tullfria oberoende av tidpunkten för införseln.

16 § 3, 4 och 5 punkterna. Enligt gällande 14 § 2 punkten är varor som erhållits såsom pris i tävling eller utställning, som hållits utomlands, eller såsom sedvanlig gåva tullfria. I 15 § 2 mom. tullskatteförordningen ingår närmare stadganden om hurudana varor är sådana gåvor som avses i lagen. Det föreslås att stadgandena tas in i 16 § 3, 4 och 5 punkten utan att deras tillämpningsområde förändras.

16 § 6 punkten. Varor av ringa värde som inkommer till internationella organisationer är enligt 16 § 3 punkten gällande lag tullfria om de inte används i förtjänstsyfte. Enligt 21 § tullskatteförordningen har tullstyrelsen rätt att på ansökan avgöra om en organisation bör anses vara en sådan organisation som avses i lagen.

Begreppet internationell organisation har på grundval av tullstyrelsens beslut i beskattningspraxis kommit att betyda allmännyttiga internationella organisationer. Begreppet "allmännyttig" ingår också i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet och i omsättningsskattelagen. Då dessutom beaktas att de i lagrummet avsedda varorna skall vara av ringa värde för erhållande av tullfrihet, såsom blanketter, publikationer och dokument som kommer till organisationen, är det administrativt ändamålsenligt att överföra beslutanderätten i sin helhet till distriktstullkamrarna. Således kommer tullfrihet att beviljas direkt i samband med förtullningen.

16 § 7 punkten. Enligt 14 § 4 punkten i lagen

är fisk och annat byte som fångats av finska fiskare på inhemska fartyg samt av fångsten ombord på fartyget tillverkade produkter och till dessa produkter använda varor tullfria. I 18 § tullskatteförordningen har tullfriheten begränsats att gälla endast sådana fartyg på vilka minst tre fjärdedelar av personalen är finländska medborgare. Det föreslås att nämnda villkor som begränsar tullfriheten tas in i detta lagrum utan att tillämpningsområdet för stadgarna ändras.

16 § 8, 9 och 13 punkten. Det föreslås att punkterna 3 a, 4 och 5 blir nya 8, 9 och 13 punkter utan att innehållet förändras.

16 § 10 punkten. Enligt 16 § 6 punkten gällande lag är en förutsättning för tullfrihet att varan har förstörts eller försvunnit genom olycka eller annan övermäktig händelse före förtullningen.

Har en varas värde sjunkit till följd av att varan skadats eller förskämts före den i 3 § 1 mom. tullskattelagen stadgade tidpunkten sänks tullvärdet i motsvarighet härtill enligt 25 § tullvärdeslagen. Den tidpunkt som avses i 3 § 1 mom. tullskattelagen är den då tullmyndighet i samband med förtullningen har givit varuhavaren tillstånd att ta varan i sin besittning, om tillståndet beviljas före förtullningsdagen. I övriga fall avses med tidpunkten förtullningsdagen.

Förutsättningarna för ovan nämnd tullfrihet och sänkande av tullvärdet bör i båda fallen kunna konstateras enligt de förhållanden som rådde då varuhavaren har fått tillstånd att ta varan i sin besittning. Denna tidpunkt skall alltså fastställas exakt i stadgande som gäller tullfrihet. Till följd härav föreslås att sådana varor är tullfria som före den i 3 § 1 mom. stadgade tidpunkten har förstörts eller försvunnit genom olycka eller annan övermäktig händelse.

Förutsättningen för tullfrihet för varor som förstörts eller överlåtits till staten är att tullklareringen har skett i stadgad ordning. Detta stadgande leder till följd av brott mot formella stadganden eller bestämmelser som gäller förfarandet till ett slutresultat som i vissa fall är skattemässigt oskäligt. Detta missförhållande kunde avskaffas genom att villkoret för tullklaringsförfarande slopas i lagen. Vid införsel av varor i landet uppstår dock situationer där förstörande eller överlåtelse till staten vid avsiktlig underlåtenhet utgör ett sätt att undvika hotande skattepåföljd. Med anledning härav

föreslås att stadgandet ändras så att förutsättningen för tullfrihet är att tullklaringsförfarandet iakttas på sakenligt sätt.

Förutsättningarna för tullfrihet skall framgå så tydligt som möjligt av lagen. I 16 § 6 punkten lagen stadgas dock inte om den tidpunkt före vilken en vara skall förstöras eller överlätas till staten. För avhjälpande av detta missförhållande föreslås att de åtgärder som nämns som förutsättning för tullfrihet skall vidtas före den i 3 § 1 mom. tullskattelagen stadgade tidpunkten.

I tullskattelagen har övervakningsuppgifter som hänför sig till förstörande av vara godkänts för att tullfrihet skall höra till även andra än tullmyndigheternas befogenheter. Motsvarande förfarande föreslås även i detta lagrum.

16 § 11 punkten. Den förutsättning för tullfrihet enligt vilken en defekt vara skall föras ut ur landet före den vara som kostnadsfritt inkommer i dess ställe har införts, har i praktiken lett till en beskattning som strider mot lagens ursprungliga syfte. För avskaffande av detta missförhållande föreslås analogt med det ändringsförslag som hänför sig till 9 § och som ingår i 9 a § att för likartad vara som på grund av fabrikationsfel eller med stöd av garantiförbindelse införs i stället för defekt vara beviljas tullfrihet alltid då den defekta varan har förts ut ur landet eller förstörts under myndighets övervakning eller överlåtits till staten utan att åsamka denna utgifter före fastställande av förtullningsbeslutet för den införda varan. Vidare föreslås att de i 22 § 2 mom. tullskatteförordningen stadgade villkoren enligt vilka tullfrihet beviljas endast då tullnedsättning inte beviljats vid importen eller tullrestitution med anledning av utförsel, tas in i lagen.

Distriktstullkammare har rätt att förlänga tullklareringstiden för importvaror även i fall som gäller ifrågavarande tullfrihet.

16 § 12 punkten. Då det internationella samarbetet har ökat har det blivit allt vanligare att organ och vävnader som används vid transplantationer levereras från ett land till ett annat. De vanligaste transplantationerna är transplantation av njure, hornhinnor, benmärg, hjärta och lever. Sådana varor bör inte beskattas. Till följd härav föreslås att till 16 § fogas en ny 12 punkt enligt vilken organ och vävnader som används som transplantater är tullfria och således även fria från annan importskatt.

16 a §. I praktiken beviljar tullmyndigheterna

tullförmåner för diplomatiska representationer och personer på basis av utrikesministeriets intyg som gäller fastställande av diplomatisk ställning och rättigheter som hänför sig till denna. Utrikesministeriets förfarande för fastställandet baserar sig för sin del på tillämpning av Wienkonventionerna. Konventionerna förutsätter inte reciprocitet men medger vid beviljande av importskatteförmåner att reciprocitetsprincipen tillämpas enligt prövning. Med anledning härav föreslås att kravet på reciprocitet i gällande lag slopas då det inte motsvarar praxis och är onödigt.

Då det inte är lagtekniskt ändamålsenligt att i tullskattelagen i detalj upprepa alla ovan nämnda principer som ingår i konventionerna och inte heller nödvändigt med tanke på den som tillämpar lagen föreslås att i lagen tas in en hänvisning om tillämpande av den i enlighet med nämnda konventioner. Vidare föreslås att utrikesministeriet såsom även nu i praktiken fastställer att de förutsättningar som nämns i konventionerna finns och föreslås att en fullmakt om detta tas in i lagen.

Samtidigt preciseras ordalydelsen i stadgandet så att det motsvarar ordalydelsen i den finska och svenska översättningen av Wienkonventionerna. Till följd av detta stadgas inte i lagrummet om tullförmåner för kanslitjänstemän utan om tullförmåner för administrativ och teknisk personal. Detta ändrar inte lagens tillämpningsområde.

Vidare föreslås att stadgandet om begränsning av tiden för tullfri försäljning eller annan överlåtelse av varor som införts för diplomatbruk till tre år flyttas från 20 § 2 mom. förordningen till lagen.

Stadgandet om tidsbunden begränsning av en varas användning tillämpas redan permanent genom skattelättnader lindrigare än vad som stadgas i lagen. Detta är förfarandet när diplomatiska representanter flyttar från Finland till ett nytt förläggingsland och den frist på tre år som fastställts för den personbil som varit i deras bruk i Finland inte har gått ut. Härvid beviljas med stöd av stadgandet om nedsättning i 26 § tullskattelagen på ansökan rätt att sälja fordon som varit i diplomatisk representants bruk i Finland så att importskatten sänks med 1/36 för varje full månad som fordonet har varit i diplomatbruk i Finland. Då lättnadsförfarandet har blivit praxis föreslås att om tullnedsättning stadgas i lagen.

17 §. Det föreslås att det inledande stycket

ändras så att det till ordalydelsen bättre motsvarar temporär införsel.

Till temporär införsel av varor hör att varorna inte införs i köpsyfte. I gällande lag stadgas särskilt endast för vissa varor att införseln av dem inte får hänföra sig till köp från utlandet. Dyliga villkor har i någon mån förorsakat tolkningssvårigheter för sådana varor vilkas införsel inte har begränsats på ifrågavarande sätt.

Temporär införsel bör gälla endast sådana varor till vilkas införsel inte hänför sig köp av dem från utlandet. Det föreslås att ett nämmande om detta fogas till det inledande stycket.

17 § 1 mom. 1 punkten. Enligt gällande lag gäller temporär införselrätt fordon som införts i trafik eller för tillfällig resa. Stadgandet omfattar både fordon som införts för gods- och persontrafik och privata fordon. Av dessa utgörs den största gruppen av turistbussar.

I 25 och 26 §§ tullskatteförordningen stadgas detaljerat om de förutsättningar enligt vilka fordon som införts för tillfällig resa kan införas till tullområdet. Enligt förordningen har endast personer som är bosatt utomlands rätt till införseln. Fordonet får inte heller överlåtas, hyras eller upplåtas åt annan person. Begränsningen av bruksrätten gäller dock inte en person som själv hade haft rätt att införa fordonet till landet. I den nya 1 punkten föreslås stadgat att turistfordon kan införas endast då en person som är bosatt utomlands för med sig fordonet för tillfällig resa. Samtidigt föreslås att stadganden som gäller rätt till införsel, överlåtelse och bruk som ingår i förordningen flyttas till lagen.

17 § 1 mom. 1 a punkten. Fordon i trafik som kommer till landet kan med stöd av 17 § 1 mom. 1 punkten tillfälligt införas till tullområdet. Vid beskattningen avses i detta fall med trafik internationell gods- och passagerartrafik. I internationell trafik ingår också i 1 a punkten nämnda containrar och släpvagnar för motorfordon samt rulltrailrar som används för transport av varor till eller från tullområdet.

För att göra stadgandena om utländska transportfordon klarare föreslås att 1 a punkten gäller endast fordon, släpvagnar för motorfordon och rulltrailrar som används i internationell trafik då förutsättningarna för dessa bör vara enhetliga. Om containrar stadgas i en ny 1 b punkt då olika förutsättningar föreslås för användning av dem.

Finland, Norge och Sverige har 29.8.1991

gjort en överenskommelse om vissa slag av persontransporter på väg, enligt vilken en i ett avtalsslutande land registrerad buss i linjetrafik med stöd av behörigt tillstånd samtidigt får idka persontransport också inom ett annat avtalsslutande land, s.k. cabotage. Avsikten är att dessa bussar vid beskattningen jämföras med temporärt införda fordon i internationell trafik. Det föreslås att denna tullfrihet förverkligas genom att ett sstadgande om detta fogas till 1 a punkten.

17 § 1 mom. 1 b punkten. Enligt gällande lag kan transportbehållare dvs. containrar temporärt införas till tullområdet när de används för transport av varor till eller från tullområdet.

Enligt tullkonventionen som gäller containrar bör containrar kunna användas inom de gränser som anges i avtalet också i ett lands interna trafik. För att den nationella lagstiftningen skall motsvara syftet med och innehållet i avtalet föreslås att paragrafen ändras så att containrar som används i internationell trafik kan användas även till en transport i landets interna trafik på en transportsträcka för varor som förs in till eller ut ur landet.

17 § 1 mom. 1 c punkten. Vetenskapliga apparater och anordningar som används i internationella vetenskapliga forskningsprojekt och som temporärt införts till Finland för detta ändamål uppfyller i de flesta fallen förutsättningarna för tullfrihet och utjämningsskattefrihet enligt överenskommelsen om import av material för undervisning samt för vetenskapliga och kulturella ändamål. Överenskommelsen gäller dock inte omsättningsskatt. Om varorna har varit i landet högst 19 månader är det möjligt att för returnerade varor erhålla partiell restitution av omsättningsskatten enligt den beräkningsgrund som anges i tullskattelagen. Vetenskapliga forskningsprojekt pågår i allmänhet under en rätt lång tid. Av den orsaken har den partiella restitutionen ofta liten betydelse.

Då dessutom skatter som betalas i samband med import, inklusive omsättningsskatt, bestäms enligt tullvärdeslagen och både då varan införts hyrd och då den införts kostnadsfritt enligt dess totala värde, blir skatterna ofta oskäligt höga.

Med beaktande av den ovan nämnda och i den allmänna motiveringen konstaterade, hävdvunna lätttnadspraxisen föreslås att vetenskapliga apparater och anordningar som utan vederlag inkommer på basis av vetenskapliga

forskningsavtal till universitet, högskolor eller vetenskapliga forskningsanstalter temporärt kan införas till landet tullfritt.

17 § 1 mom. 3 a punkten. Enligt detta lagrum är varor som utan vederlag temporärt importeras för reparation, tillverkning eller annan behandling här tullfria. Tillämpningen av stadgandet förutsätter att varorna används för det ändamål som anges i lagen.

Tullstyrelsen har med stöd av 23 § 1 mom. 4 punkten om särskild restitution i tullskattelagen och på grund av särskilda skäl som nämns i detta lagrum bestämt att särskild restitution kan beviljas varor som utan vederlag införts för reparation, tillverkning eller annan behandling och som förts ut ur landet oanvända för nämnda ändamål.

Då nämnda oanvända varor som skall utföras borde behandlas på samma sätt som varor som utförs efter reparation, tillverkning eller annan behandling, föreslås ett tillägg om detta i lagen.

17 § 1 mom. 7 punkten. Rätten att enligt detta lagrum temporärt och skattefritt i gränstrakt använda maskiner och apparater i jord- och skogsbruket har bidragit till att öka samarbetet mellan människor på vardera sidan om riksgränsen. I praktiken har det visat sig finnas behov av att vidga tillämpningsområdet för lagrummet så att det gäller även maskiner och apparater som används i fastigheternas reparations- och underhållsarbeten. Med anledning härav föreslås att temporär införselrätt kan beviljas även maskiner och apparater som införts till tullområdet för nämnda reparations- och underhållsarbeten. För att beskattningen inom landet skall vara enhetlig bör skattefriheten gälla maskiner och apparater som personer som bor eller företag som verkar utomlands i närheten av Finlands gräns för in i landet för sina arbetsprestationer.

17 § 1 mom. 10 punkten. Reservdelar och reparationstillbehör som införts för att användas vid reparation av fordon och annat transportmateriel, varor som används vid räddningsarbete samt yrkesutövers maskiner och anordningar samt tivoli- och cirkusutrustning kan temporärt införas till tullområdet. Då införsel av sådana tillbehör och sådan utrustning som inte direkt är reparationstillbehör bör jämföras med införsel av reservdelar även då de inte införts samtidigt med fordonet och övrigt transportmateriel eller övriga ovan nämnda varor föreslås att till lagrummet fogas ett tillägg om

nämnda tillbehör. Vidare föreslås att även sådana tillbehör som motsvarar maskiner och apparater som används i gränstrakt och som avses i 7 punkten temporärt kan införas i landet tullfritt.

17 § 3 mom. Enligt 23 § 1 mom. tullskatteförordningen äger tullmyndighet rätt att för temporärt införd vara kräva säkerhet. Det föreslås att detta materiella stadgande överförs till lagen och fogas till 17 § som ett nytt 3 mom.

18 § 1 mom. Enligt gällande lag skall vara som temporärt införts till tullområdet utföras från tullområdet eller överföras till friområde eller allmänt tullager eller förstöras eller överlåtas till staten så snart dess användning för avsett ändamål har upphört. Förutom nämnda åtgärder kan en vara vid behov även förtullas. I praktiken har med uttrycket "avsett ändamål" avsetts de användningsändamål för varorna som uppräknats i 17 § lagen och vilka utgör en förutsättning för temporär införsel.

För förtydligande av stadgandet föreslås att det ändras så att en åtgärd som nämns i lagen skall vidtas omedelbart när de i 17 § lagen avsedda förutsättningarna för temporär införsel av varan har upphört att gälla. Samtidigt föreslås ordalydelsen i stadgandet bli ändrad så att den motsvarar den ordalydelse som föreslagits för det inledande stycket till 17 § 1 mom.

18 § 2 mom. Behandlingen av ansökningar om förlängning av tidsfristen för rätt att temporärt införa varor på tullområdet bör i alla de fall som nämns i 17 § höra till distrikts-tullkammare. Av den anledningen föreslås att rätten att förlänga tidsfristen för returnerande av fordon som temporärt införts i landet som för närvarande hör till tullstyrelsens befogenheter överförs till distriktstullkamrarna. Om en närmare indelning av distriktstullkamrarnas befogenheter besluts i stadgandena om tullverkets regionala befogenhet.

20 §. Vara som används för byggande, reparation eller utrustning av i paragrafen bestämda fartyg är tullfria (fartygsbyggnadsförmån). Tullförmånen gäller också varor som används för utrustning av luftfartyg, med undantag av motorflygplan med en högsta flygvikt om 1 600 kilogram. Enligt 36 § omsättningsskattelagen är införseln inte fri från omsättningsskatt då tullfriheten baserar sig på stadgandet om fartygsbyggnadsförmån.

I samband med 15 § 3 a punkten ovan har föreslagits att varor som införts för reparation, utrustande och underhåll av alla luftfartyg som

används av civilflygtrafikidkare är tullfria. På motsvarande sätt föreslås att även varor som införs för byggande, reparation och utrustning av luftfartyg med stöd av 20 § om allmän fartygsbyggnadsförmån är tullfria. Villkoret bör dock i allighet med nämnda 15 § 3 a punkten vara att importen inte medför olägenheter för den inhemska produktionen.

21 och 22 §§. I 28 och 32 §§ tullskatteförordningen ingår stadganden om begränsning av tillämpningsområdet för export- och fartygsbyggnadsförmån samt av varornas brukstid som föreslås bli överförda till lagen. I lagen bör dessutom stadgas om förfarandet för beviljning av nämnda förmåner och om utfärdande av närmare stadganden om förfarandet genom förordning. Till 21 § lagen föreslås ett nytt 2 mom. enligt vilket export- eller fartygsbyggnadsförmånen inte tillämpas på maskiner och anordningar som används vid tillverkning eller vid annan behandling, på bränsle och smörjmedel, former, modeller och med dem jämförbara varor och varor som inte har återutförts från landet eller använts för det ändamål som förutsätts i lagen inom tre år från förtullningsdagen. För att nämnda tid i undantagsfall skall kunna förlängas föreslås att om denna tulldistriktkammarens rätt stadgas i 21 § 3 mom.

Det föreslås att stadgandena om förverkligande av export- eller fartygsbyggnadsförmån i gällande 21 § flyttas till 22 § där dessutom kommer att stadgas om närmare förutsättningar för beviljande av förmån och förutsättningar för återutförsel.

23 § 1 mom. 1 punkten. Av förutsättningarna för särskild restitution har den som gäller försäljning av vara i vissa fall utgjort ett hinder för ändamålsenlig tillämpning av lagen. Med anledning härav föreslås att den begränsning som gäller försäljning av varan slopas i lagen.

Till den särskilda restitutionens natur hör, med undantag av vissa fall som avses i 17 §, att en vara återutförs från landet, förstörs eller överlåts till staten oanvänd. Därför bör en vara ha samma egenskaper som den hade när den infördes i landet. Med anledning härav föreslås att lagen kompletteras så att en vara skall vara oanvänd och även i övrigt i samma skick som den var då den infördes för att särskild restitution skall beviljas.

23 § 1 mom. 3 punkten. Enligt detta lagrum gäller särskild restitution varor som temporärt kunde ha införts på tullområdet med stöd av 17 § 1 mom. men som trots det har förtullats

och beskattats. Syftet med stadgandet är dock inte att utvidga tillämpningsområdet för 17 §. Särskild restitution skall inte beviljas om inte alla villkor för temporär införsel, utförsel eller annan åtgärd uppfylls för en vara. För att förtydliga och komplettera stadgandet föreslås att en hänvisning om villkoren för temporär införsel tas in i detta lagrum.

23 § 1 mom. 4 punkten. Tullstyrelsen har rätt att bestämma de fall som bör anses vara sådana särskilda skäl för beviljande av särskild restitution som avses i lagrummet. Tullstyrelsens beslut gäller sådana varor som då de utförs från landet är i samma skick som de var vid införseln men på vilka 1 mom. 1 punkten inte kan tillämpas då de t.ex. sålts i Finland före utförseln. Sådana varor är t.ex. varor som förts till ett finländskt företag vid ett utländskt byggnadsprojekt och som före det har varit föremål för försäljning i Finland.

Då 23 § 1 mom. 1 punkten föreslås bli ändrad bl.a. så, att det villkor som gäller försäljning av varor slopas, är ett särskilt beslut inte längre nödvändigt. På grund av detta föreslås att stadgandet som närmast hänför sig till skattelättnad och därtill ansluten fullmakt upphävs.

23 § 2 mom. För förenhetligande av stadgandena som gäller den tidsfrist som hänför sig till förutsättningarna för särskild restitution föreslås att en vara skall utföras, förstöras eller överlåtas till staten i alla de fall som bestäms i enlighet med förutsättningarna för restitution inom ett år från förtullningsdagen. Tidsfristen kan förlängas på ansökan med högst två år. Det föreslås att avgörande rätten överförs från tullstyrelsen till distriktstullkamrarna.

23 § 3 mom. För förenhetligande och förenklande av förfarandet som gäller tullrestitution bör man frångå det särskilda ansökningsförfarande som hänför sig till särskild restitution. På grund härav föreslås att särskild restitution beviljas med iakttagande av vad som i tullagen stadgas om förfarandet vid ändringssökande. Ett stadgande om detta föreslås bli intagen i 3 mom. Samtidigt föreslås att stadgandena om förstörande och överlåtelse av vara till staten såsom förutsättning för särskild restitution flyttas till det inledande stycket i paragrafen.

23 § 4 mom. Gällande stadganden har i vissa fall lett till att en vara som på felaktiga grunder har införts till landet omedelbart efter förtullningen har förts ut ur landet, förstörts eller överlåtit till staten. Till följd av detta har

skatterna och förhöjningar av dem i sin helhet returnerats såsom särskild restitution. Returnerande av skatterna till fullt belopp kan locka till handlingar som strider mot importstadgandena utan ekonomisk risk. För avhjäljande av detta missförhållande föreslås att särskild restitution inte tillämpas till skattehöjningar och felavgifter som bestämts enligt 36 och 37 §§ tullagen.

24 § 2 mom. Beräkningsgrunderna för partiell restitution bör vara så enhetliga som möjligt i fråga om användningsändamålet och de strukturella egenskaperna hos de varor som jämföras med varandra och som berörs av restitutionen. Med beaktande av detta föreslås att beräkningsgrunderna för partiell restitution som gäller järnvägsmateriel och delar därtill ändras så att de är enhetliga med varor som införs för byggnads-, monterings- eller reparationsarbeten eller för vetenskapliga, pedagogiska eller tekniska ändamål. Vid partiell restitution avdras härvid från den erlagda tullen för varje påbörjad månad under vilken varan funnits inom tullområdet 5 procent jämfört med tidigare 2 procent. Således kan det bestämmas med beaktande av stadgandena om tidsfrist vid ändringssökande att partiell restitution för även järnvägsmateriel och delar därtill erläggs enligt förfarandet för ändringssökande.

24 § 3 mom. I enlighet med förfarandet för särskild restitution föreslås att partiell restitution erläggs med iakttagande av vad som stadgas i tullagen om ändringssökande. Om detta stadgas i ett nytt 3 mom.

25 §. Det föreslås att i detta lagrum slopa hänvisningen till 16 § 2 punkten om varor som införs för diplomatbruk såsom onödig. Om tullfrihet för nämnda varor föreslås stadgat i 16 a §.

27 §. Stadganden som gäller tillsättande av delegationen för tullärenden, dess sammansättning och uppgifter passar bättre i författningarna som reglerar förvaltningen. De har därför överförts till den nya lagen och förordningen om tullverket (228/91 och 371/91) som har trätt i kraft den 1 mars 1991. På grund av detta föreslås att stadgandena i tullskattelagen upphävs.

29 §. Enligt detta lagrum kan genom förordning stadgas om närmare villkor och begränsningar rörande tullfrihet, tullnedstättning, temporär införsel, exportförmån, fartygsbyggnadsförmån och tullrestitution. Detta allmänna

fullmaktssadgande motsvarar inte den nuvarande uppfattningen om de krav som ställs på skattelagstiftningen varför det föreslås att stadgandet upphävs. Befullmäktigande i allmän form för stadgande på lägre nivå behövs inte heller därför att det föreslås att exakta, enskilda fullmaktssadganden fogas till det ifrågavarande lagrummet efter behov.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

2.1. Tullskatteförordningen

Ävsikten är att i tullskatteförordningen ta in stadganden som främst gäller lagens ikraftträdande och förfarande som i vissa fall iaktas vid tullbeskattningen. De materiella skattestadgandena har överförts från förordningen till lagen. På grund av de många ändringarna är det skäl att utfärda en helt nya förordning.

2.2. Ministeriets beslut

Ändringen av fullmaktssadgandena (7 b och 11 §§) gäller inte bara en precisering av dem utan också normgivningsnivån dvs. vilken myndighet som är den mest lämpliga att utfärda bindande skattenormer på lägre nivå än lagen och förordningen. För normgivningen har redogjorts i punkt 2.1.2. i den allmänna motiveringen.

3. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1993.

Stadgandena i 27 § om delegationen för tullärenden som föreslås bli upphävda har

intagits i lagen och förordningen om tullverket, vilka har trätt i kraft den 1 mars 1991. Det föreslås att i stadgandet om ikraftträdande bestäms att delegationen för tullärenden som tillsatts med stöd av 27 § kan verka tills dess mandat går ut oberoende av lagändringen.

4. Lagstiftningsordning

Tullskattelagen har stiftats i den ordning 67 § riksdagsordningen avser då genom lagen gavs fullmakt att genom förordning och tullstyrelsens beslut utfärda bl.a. olika stadganden och bestämmelser om tullförmån och tullbeskattning. Enligt utlåtande från riksdagens grundlagsutskott (21/1985 rd.) kan lag som stiftats med undantag från grundlagen ändras utan att lagstiftningsordningen för grundlagar tillämpas då den lag som skall ändras inte ökar de undantag som har gjorts med stöd av den lag som skall ändras. Det allmänna fullmaktssadgandet i 29 § i denna lag, med stöd av vilket kan stadgas villkor och begränsningar för tullfrihet och för vissa andra förmåner och förfaranden, skall enligt förslaget slopas. Flera begränsningar stadgade genom förordning med stöd av detta stadgande föreslås bli överförda till lagen. De kvarblivande fullmaktssadgandena om hemkomstgåvor och tullförmåner för invånarna i vissa gränskommuner (11 §) samt proviantering av fordon (nuvarande 15 §, ny 7 b §) skall enligt förslaget preciseras och beslutanderätt som är stadgad i dem överförs från tullstyrelsen till finansministeriet. Förslaget kan således inte anses innehålla en ny eller utvidgad fullmakt till normgivande. Lagförslaget kan sålunda behandlas i den ordning 66 § riksdagsordningen avser.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av tullskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i tullskattelagen av den 14 juli 1978 (575/78) 27 § och ändras 1, 5 och 7 §§, 7 a § 2 mom., 11 och 14 §§, 15 § 1, 3, 3 a, 4 och 6 punkten, 16 §, i 17 § 1 mom. det inledande stycket samt 1, 1 a, 3 a, 7 och 10 punkten, 18 § 1 och 2 mom., 20, 21 och 23 §§, 24 § 2 mom., 25 och 29 §§,

av dessa lagrum 1 §, 15 § 3, 4 och 6 punkten, 17 § 1 mom. 1 a och 10 punkten, 18 § 1 och 2 mom., 20, 21 och 23 §§, 24 § 2 mom. samt 29 § sådana de lyder i lag av den 18 mars 1983 (289/83), 5 § sådan den lyder i lag av den 19 december 1980 (907/80), 7 a § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 13 juli 1984 (532/84), 11 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 23 maj 1986 (361/86), 14 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 13 juli 1984, 15 § 1 och 3 a-punkten och 17 § 1 mom. 3 a-punkten sådana de lyder i lag av den 4 november 1983 (830/83) och 16 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 mars 1983 och den 13 juli 1984, samt

fogas till lagen en ny 7 b § samt en ny mellanrubrik före den, till lagen nya 9 a och 9 b §§ samt till 12 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 23 maj 1986, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 14 a §, till 15 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 mars 1983, den 4 november 1983 och den 13 juli 1984, en ny 1 a punkt, till lagen en ny 16 a §, till 17 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 mars 1983 och den 4 november 1983, en ny 1 b och 1 c punkt och ett nytt 3 mom., samt till lagen, i stället för den 22 § som upphävts genom nämnda lag av den 18 mars 1983, en ny 22 § och till 24 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 18 mars 1983, ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

För en vara som har införts i landet uppbärs tull i enlighet med den till tulltarifflagen (660/87) anslutna tulltariffen, om inte annat stadgas eller bestäms i denna lag, genom internationella avtal eller på något annat sätt.

5 §

När tullvärdet för en vara som skall utföras ur landet fastställs skall i tillämpliga delar iakttas vad som i tullvärdeslagen (906/80) stadgas om transaktionsvärde och sekundära metoder för fastställande av värdet. I tullvärdet ingår dock alltid kostnader för lastning och transport samt andra kostnader för leverans av varan till utförselorten.

7 §

Om tull skall fastställas enligt en varas vikt, betraktas som varans vikt dess nettovikt, om inte annat stadgas i den till lagen om tulltariff anslutna tulltariffen eller på något annat ställe i lag.

Finns i samma emballage varor som faller under olika viktbestämmelser, skall emballagets vikt fördelas mellan dem i det förhållande som varornas nettovikt utvisar.

7 a §

— — — — —
Kvantitetstull för en vara som har medförts eller sänts till tullområdet av en resande som anländer från utlandet eller av en person som avses i 12 och 13 §§ uppbärs dock på basis av varans verkliga kvantitet.

Provantering

7 b §

Tull uppbärs inte för varor som är avsedda för sedvanlig proviantering av fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik och inte heller för bränsle eller smörjmedel som fartyget för med sig till tullområdet eller som levereras till fartyget på tullområdet för dess eget bruk. Tullfriheten gäller även för varor som konsumeras på fartyget inom tullområdet.

Finansministeriet kan besluta att tull inte heller uppbärs för varor som avses i 1 mom. när det är fråga om fartyg som används av militärmyndigheter eller någon annan myndighet, forskningsfartyg, fiskefartyg eller tåg i internationell trafik. Finansministeriet kan även bestämma om sådana begränsningar och

villkor som skall iakttas i fråga om transportmedel som nämns i detta moment.

9 a §

Vad som i 9 § 1 mom. stadgas om tullnedsättning för en vara som har införts i stället för en motsvarande vara som har sänts till utlandet för reparation tillämpas även när en defekt vara har utförts ur landet, förstörts under en myndighets tillsyn eller överlåtits till staten utan att den åsamkats kostnader, om detta har skett innan förtullningsbeslutet som gäller den i stället införda varan har fastställts.

9 b §

Ett villkor för tullnedsättning enligt 9 och 9 a §§ är:

1) att för en exporterad, förstörd eller till staten överlåten vara inte har erhållits tullrestitution eller någon annan tullförmån på grundval av exporten, förstörandet eller överlåtelsen till staten; och

2) att importen sker inom ett år från utförseldagen eller den dag då varan förstördes eller överläts till staten, om inte distriktstullkammare på ansökan som inlämnats inom nämnda tid av särskilda skäl har förlängt tidsfristen.

11 §

Tullfria är resgodis som motsvarar resans behov och sedvanliga hemkomstgåvor.

Tullfria är också nödvändiga konsumtionsvaror som invånarna i Utsjoki, Enare och Enontekis kommuner skaffat genom gränshandel.

Finansministeriet kan meddela närmare föreskrifter om vilka varor som är sådana hemkomstgåvor som avses i 1 mom. och sådana nödvändiga konsumtionsvaror som avses i 2 mom. samt begränsa införseln av dem och besluta om villkoren för tullfrihet.

12 §

Införseln av hemkomstgåvor skall begränsas till en gång per månad, om inte tullmyndigheten av särskilda skäl medger undantag från detta.

14 §

Varor som ingår i en till landet inflyttande persons personliga hushåll är tullfria om:

1) han omedelbart före inflyttningen utan avbrott har vistats utomlands under minst ett år,

2) varorna utomlands har varit i den inflyttandes eller hans familjs bruk, utom då det är fråga om den inflyttandes bröllopsgåvor, och

3) en paketbil, specialbil, för turiständamål konstruerad släpvagn, motorkälke eller motor- eller segelbåt eller ett flygplan har varit i bruk på sätt som avses i 2 punkten under minst sex månader.

Inflyttande får såsom tullfritt flyttgods införa en personbil eller en motorcykel. Härvid fordras, utöver vad som stadgas i 1 mom. 1 punkten, att:

1) fordonet under minst ett år omedelbart före flyttningen har varit i den inflyttandes eller hans makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk utomlands,

2) ett fordon som den som flyttar tillbaka till Finland har erhållit på något annat sätt än i bröllopsgåva har anskaffats eller skulle ha kunnat anskaffas med medel som han eller hans make förtjänat under vistelsen utomlands omedelbart före flyttningen och

3) den inflyttande tidigare tullfritt har infört i landet en personbil eller motorcykel, och den för tullfri överlåtelse av fordonet stadgade eller genom skattelättnadsbeslut uppställda tidsbegränsningen har utgått före den inflyttandes inresedag.

Utän hinder av vad som i 1 och 2 mom. stadgas om den inflyttandes vistelse och om användning av fordonet i utlandet beviljas tullfrihet även när den inflyttande före inflyttningen på grund av arbete- eller bostadsansskaffning eller av skäl som med beaktande av den inflyttandes omständigheter skall anses tvingande eller på grund av sedvanlig semesterresa eller därmed jämförbar kortvarig vistelse tillfälligt har varit i Finland.

14 a §

En personbil eller motorcykel vilken såsom flyttgods har införts tullfritt till landet får inte utan att tull har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlåtas eller upplåtas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttandes familj förrän fordonet har varit i den inflyttandes eller hans makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk i Finland i två års tid från förtullningsdagen.

Till en i 1 mom. åsyftad inflyttandes familj hör hans make och makarnas ogifta barn vilka bor med honom i gemensamt hushåll. Härvid jämställs med make en person av motsatt kön som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur.

15 §

Tullfria är:

1) varor som används för reparation eller utrustande av fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik;

1 a) bränsle för fordon och för luft- och nöjesfartyg som är i privat bruk, om bränslet införs i landet i transportmedlets sedvanliga bränsletank för dess eget bruk;

3) markutrustning och säkerhetsanordningar som är avsedda för luftfartsmyndigheterna eller idkare av civilflygtrafik, för den som driver en flygplats eller, då de skall användas på en flygplats, även för något annat samfund samt undervisningsmaterial som är avsett för luftfartsutbildning som övervakas av luftfartsmyndigheterna och dessutom reservdelar och tillbehör för nämnda varor, under förutsättning att importen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen, samt dokument och blanketter som används i internationell flygtrafik;

3 a) varor som importeras för reparation, utrustande eller underhåll av en civilflygtrafikidkares luftfartyg eller försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets luftfartyg eller fartyg; i detta lagrum avsedd tullfrihet kan beviljas endast då den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen;

4) varor som är avsedda för försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet och som är nödvändiga för landets försvar samt personlig skyddsutrustning för polisen, om motsvarande varor inte tillverkas fabriksmässigt i Finland; tullstyrelsen bestämmer på ansökan vilka varor som är sådana som avses i denna punkt;

6) för kontinuerligt bruk avsedda emballage som skall förtullas såsom självständiga handelsvaror, emballage som införs för förpackning av exportvaror samt lastpallar och lastbindningar och reservdelar till dessa, på villkor att de eller en motsvarande mängd likadan förpackningsmateriel genom importörens försorg har utförts eller avses att utföras från

tullområdet under ett år före införseldagen eller inom samma tid därefter och att deras införsel inte ansluter sig till köp eller hyrning från utlandet samt

16 §

Tullfria är:

1) varor avsedda för republikens president;
2) varor som erhållits som arv eller genom testamente och som ingår i en avliden persons privata hushåll, under förutsättning att en på nämnda sätt erhållen personbil eller motorcykel har varit registrerad i arvlåtarens eller testators namn;

3) gåvor av ringa värde som en privatperson har fått av en person som bor utomlands samt andra gåvor än personbilar och motorcyklar som han har fått med anledning av en betydande bemarkelsedag, om de tas i gåvotagarens eller hans familjs bruk;

4) pris som har erhållits i tävlingar eller på utställningar utomlands samt hederstecken och hedersgåvor som har beviljats av en utländsk myndighet eller offentlig institution;

5) jubileums- och minnesgåvor som är avsedda för en myndighet, institution eller något annat samfund samt varor som är direkt avsedda för befrämjande av folkhälsan och donerade av en internationell organisation eller anskaffade med gåvomedel från en sådan organisation, om importören är en välgörenhetsorganisation;

6) varor av ringa värde som är avsedda för allmännyttiga internationella organisationer och som inte används i förtjänstsyfte;

7) fisk och annat byte som fångats av finska fiskare på inhemska fartyg samt av fångsten ombord på fartyget tillverkade produkter och till dessa produkter använda varor under förutsättning att minst tre fjärdedelar av de personer som deltar i fångstfärden är finska medborgare;

8) i kulturhistoriskt, vetenskapligt eller konstnärligt hänseende betydelsefulla föremål vilka i annat syfte än förtjänstsyfte införs till landet till offentligt övervakade museers eller andra motsvarande inrättningars samlingar;

9) nyhetsmaterial samt avgiftsfritt bild- och ljudmaterial som ingår i internationellt programutbyte och är avsett för television eller radio;

10) varor som före den tidpunkt som stadgas i 3 § 1 mom. har förstörts eller försvunnit

genom olycka eller någon annan övermäktig händelse samt sådana på behörigt sätt till tullklarering anmälda varor som före nämnda tidpunkt under en myndighets tillsyn har förstörts eller överlåtits till staten utan att den åsamkats kostnader;

11) varor som på grund av fabrikationsfel eller med stöd av garantiförbindelse kostnadsfritt har reparerats utomlands eller likartade varor som av ovannämnd orsak införs i stället för defekta varor, under förutsättning att den defekta varan har förts ur landet eller förstörts under en myndighets tillsyn eller överlåtits till staten utan att den åsamkats kostnader innan förtullningsbeslutet som gäller den införda varan har fastställts och förutsatt att vid införseln inte har beviljats tullnedsättning på grund av fabrikationsfel eller tullrestitution inte har beviljats på grund av utförseln;

12) sådana organ och vävnader av en människa som används som transplantater för behandling av en annan människas sjukdom eller kroppsskada; samt

13) likkistor med lik, urnor med aska av lik samt kransar och blommor för hedrande av en avliden persons minne.

16 a §

Tullfria är varor som är avsedda för främmande maktens diplomatiska beskickningar och andra beskickningar i samma ställning eller utsända konsulers konsulat i Finland för officiellt bruk eller för diplomatiska representanter, utsända konsulter eller administrativ och teknisk personal av utländsk nationalitet vid nämnda beskickningar eller sådana medlemmar av deras familjer som hör till deras hushåll, för privat bruk, enligt vad som bestäms i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70) och Wienkonventionen om konsulära förbindelser (FördrS 50/80).

Varor som avses i 1 mom. får inte utan att tull har betalats säljas eller på något annat sätt upplåtas eller uthyras eller ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av andra än till motsvarande tullfrihet berättigade beskickningar eller personer innan tre år har förflutit från den dag då varan överlämnades för ifrågavarande ändamål.

Säljer en i 1 mom. åsyftad person som flyttar från Finland innan den i 2 mom. stadgade tiden har gått ut ett fordon som har varit i hans bruk, skall tull betalas för 1/36 av varje hel eller ofullständig månad som återstår av tiden.

Utrikesministeriet avgör om förutsättningarna enligt de konventioner som nämns i 1 mom. och de förutsättningar som avses i 3 mom. föreligger.

17 §

Till tullområdet kan temporärt införas följande varor tullfritt, om importen inte hänförs sig till köp av dem från utlandet:

1) fordon som en utomlands bosatt person som tillfälligt anländer till landet för med sig, förutsatt att de inte säljs, hyrs ut eller annars upplåts eller ställs till andras än sådana persons förfogande som skulle ha haft rätt att med stöd av detta lagrum införa fordonet till tullområdet;

1 a) fordon, släpvagnar för motorfordon och rulltrailrar som används i internationell trafik, i Norge eller Sverige registrerade bussar även då de används för persontransporter mellan olika orter i Finland, vilka med stöd av överenskommelsen mellan Finland, Norge och Sverige om vissa slag av persontransporter på väg (FördrS 88/91) tillåts i samband med linjetrafik;

1 b) containrar som används i internationell trafik och som används förutom i nämnda trafik på transportsträckor för importerade och exporterade varor vid högst en transport i trafik inom landet;

1 c) vetenskapliga apparater och anordningar som på basis av vetenskapliga forskningsavtal är avsedda att användas vederlagsfritt av universitet, högskolor eller vetenskapliga forskningsanstalter enbart i forskningsverksamheten;

3 a) varor som vederlagsfritt införs för reparation, tillverkning eller annan behandling här i landet och som förs ut ur landet använda för nämnda ändamål eller oanvända; tullfrihet enligt detta lagrum kan beviljas endast när den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen;

7) maskiner och apparater som i gränstrakten används inom jord- och skogsbruk eller för reparation eller underhåll av fastigheter och som införs av utomlands, i närheten av Finlands gräns bosatta personer eller verksamma företag för arbete som de skall utföra här i landet;

10) tillbehör, utrustning och reparationsdelar

som hör till varor i 1, 1 a, 1 b, 2, 7 och 9 punkten eller används vid reparation av dessa;

Distriktstullkammaren har rätt att kräva säkerhet för en vara som temporärt har införts eller förflyttats till tullområdet.

18 §

En vara som temporärt har införts till tullområdet skall förtullas, utföras från tullområdet eller överföras till friområde eller allmänt tullager eller förstöras under en myndighets tillsyn eller överlåtas till staten utan att den åsamkas kostnader så snart den förutsättning för införsel som stadgas i 17 § har upphört, dock inom ett år från införseldagen eller från den dag då varan togs ut från friområdet eller tullagret.

Distriktstullkammaren kan av särskilda skäl på ansökan förlänga den tid som nämns i 1 mom., i de fall som anges i 17 § 1 mom. 1—1 b, 2, 4—8, 10 och 12 punkterna dock inte med mera än två år.

20 §

En vara som används för byggande, reparation eller utrustning av luftfartyg eller av sådant fartyg vars skrovlängd är minst 10 meter och som med hänsyn till sin konstruktion inte huvudsakligen är ämnat för nöjes- eller sportbruk, är tullfri (*fartygsbyggnadsförmån*).

21 §

Exportförmån och fartygsbyggnadsförmån får beviljas endast om förmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen.

Export- och fartygsbyggnadsförmån kan inte beviljas för maskiner och apparater, för bränsle och smörjmedel till dessa eller för formar, modeller och andra med dem jämförbara varor som används vid tillverkning eller någon annan behandling och inte heller för varor som inte inom tre år från förtullningsdagen har återsänts från tullområdet eller använts för ändamål som förutsätts i lagen.

Distriktstullkammaren kan dock på ansökan av särskilda skäl förlänga den i 2 mom. nämnda tiden med högst ett år.

22 §

Export- och fartygsbyggnadsförmån beviljas

i samband med införseln eller genom att den erlagda tullen återbärs.

I samband med införseln beviljas export- och fartygsbyggnadsförmån endast en sådan varuhavare som är en i 8 § tullagen åsyftad registrerad kund.

Om det visas att en vara för vilken tull har uppburits senare har använts för ett ändamål som berättigar till export- eller fartygsbyggnadsförmån, återbärs den för mycket uppburna tullen i enlighet med vad som i tullagen stadgas om ändringssökande.

23 §

Tull på en vara som har utförts från tullområdet, förstörts under en myndighets tillsyn eller överlåtits till staten utan att åsamka den kostnader återbärs eller skall inte påföras, om:

1) varan inte har använts i landet och den även i övrigt är i samma skick som den var vid införseln;

2) varan eller leveransen inte motsvarar beställningen och varan inte i landet har använts mer än vad som varit nödvändigt för konstaterande av sådant fel eller någon annan egenskap hos varan som utgjort grund för återutförseln; eller

3) varan har varit i landet för ett i 17 § 1 mom. nämnt ändamål och den även i övrigt uppfyller de förutsättningar som stadgas för temporär införsel.

Särskild restitution kan beviljas, om varan har utförts, förstörts eller överlåtits till staten inom ett år från förtullningsdagen. Distriktstullkammaren kan dock på ansökan som gjorts inom nämnda tid av särskilda skäl förlänga tiden med högst två år.

Särskild restitution betalas i enlighet med vad som i tullagen stadgas om ändringssökande.

Vad som i denna paragraf stadgas om tull gäller inte tullhöjning och felavgift.

24 §

Partiell restitution fastställs så att från den betalda tullen i de fall som anges i 1 mom. 1 och 2 punkten avdras 5 procent samt i de fall som anges i 3 och 4 punkten 10 procent för varje påbörjad månad under vilken varan funnits inom tullområdet.

Partiell restitution betalas i enlighet med vad som i tullagen stadgas om ändringssökande.

25 §

Tullförmåner och skattelättnader som beviljas i samband med utförsel eller återsändande från tullområdet gäller även varor som från någon annan plats inom tullområdet överförs till friområde, tullager eller skattefri butik för att sändas utomlands.

29 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Delegationen för tullärenden, som har tillsatts med stöd av 27 §, kan utan hinder av vad som stadgas i denna lag fungera till utgången av sin mandattid.

Helsingfors den 6 november 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*

Lag

om ändring av tullskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i tullskattelagen av den 14 juli 1978 (575/78) 27 § och

ändras 1, 5 och 7 §§, 7 a § 2 mom., 11 och 14 §§, 15 § 1, 3, 3 a, 4 och 6 punkten, 16 §, i 17 § 1 mom. det inledande stycket samt 1, 1 a, 3 a, 7 och 10 punkten, 18 § 1 och 2 mom., 20, 21 och 23 §§, 24 § 2 mom., 25 och 29 §§,

av dessa lagrum 1 §, 15 § 3, 4 och 6 punkten, 17 § 1 mom. 1 a och 10 punkten, 18 § 1 och 2 mom., 20, 21 och 23 §§, 24 § 2 mom. samt 29 § sådana de lyder i lag av den 18 mars 1983 (289/83), 5 § sådan den lyder i lag av den 19 december 1980 (907/80), 7 a § 2 mom. sådant det lyder i lag av den 13 juli 1984 (532/84), 11 § sådan den lyder delvis ändrad genom lag av den 23 maj 1986 (361/86), 14 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lag av den 13 juli 1984, 15 § 1 och 3 a-punkten och 17 § 1 mom. 3 a-punkten sådana de lyder i lag av den 4 november 1983 (830/83) och 16 § sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 mars 1983 och den 13 juli 1984, samt

fogas till lagen en ny 7 b § samt en ny mellanrubrik före den, till lagen nya 9 a och 9 b §§ samt till 12 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 23 maj 1986, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 14 a §, till 15 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 mars 1983, den 4 november 1983 och den 13 juli 1984, en ny 1 a punkt, till lagen en ny 16 a §, till 17 §, sådan den lyder delvis ändrad genom nämnda lagar av den 18 mars 1983 och den 4 november 1983, en ny 1 b och 1 c punkt och ett nytt 3 mom., samt till lagen, i stället för den 22 § som upphävts genom nämnda lag av den 18 mars 1983, en ny 22 § och till 24 §, sådan den lyder i nämnda lag av den 18 mars 1983, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

För vara som införts i landet uppbärs tull i enlighet med den till lagen om tulltariff (360/80) anslutna tulltariffen, såvida inte annat är stadgat eller bestämt i denna lag, genom internationellt avtal eller på annat sätt.

5 §

Tullvärdet för vara som skall utföras ur landet är dess transaktionsvärde, i vilket ingår inhemska transport-, lastnings- och andra leveranskostnader för varan.

Med transaktionsvärde för exportvara avses de pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varan. Vid bestämmandet av transaktionsvärdet för exportvara skall i tillämpliga delar iakttagas vad om transaktionsvärde i tullvärdeslagen (906/80) är stadgat.

Föreslagen lydelse

1 §

För en vara som har införts i landet uppbärs tull i enlighet med den till tulltariffen (660/87) anslutna tulltariffen, om inte annat stadgas eller bestäms i denna lag, genom internationella avtal eller på något annat sätt.

5 §

När tullvärdet för en vara som skall utföras ur landet *fastställs skall i tillämpliga delar iakttagas vad som i tullvärdeslagen (906/80) stadgas om transaktionsvärde och sekundära metoder för fastställande av värdet. I tullvärdet ingår dock alltid kostnader för lastning och transport samt andra kostnader för leverans av varan till utförselorten.*

Gällande lydelse

7 §

Skall tull fastställas på basen av varans vikt, betraktas som varans vikt dess nettovikt, såvida icke annat särskilt stadgats.

7 a §

Kvantitetstull för vara som medförts eller sänts till tullområdet av resande som ankommer från utlandet samt av person som avses i 12 och 13 §§ samt 14 § 1 punkten uppbärs dock på basen av varans verkliga kvantitet.

Föreslagen lydelse

7 §

Om tull skall fastställas enligt en varans vikt, betraktas som varans vikt dess nettovikt, om inte annat stadgas i den till lagen om tulltariff anslutna tulltariffen eller på något annat ställe i lag.

Finns i samma emballage varor som faller under olika viktbestämmelser, skall emballagens vikt fördelas mellan dem i det förhållande som varornas nettovikt utvisar.

7 a §

Kvantitetstull för en vara som har medförts eller sänts till tullområdet av en resande som anländer från utlandet eller av en person som avses i 12 och 13 §§ uppbärs dock på basis av varans verkliga kvantitet.

Proviantering

7 b §

Tull uppbärs inte för varor som är avsedda för sedvanlig proviantering av fartyg och luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik och inte heller för bränsle eller smörjmedel som fartyget för med sig till tullområdet eller som levereras till fartyget på tullområdet för dess eget bruk. Tullfriheten gäller även för varor som konsumeras på fartyget inom tullområdet.

Finansministeriet kan besluta att tull inte heller uppbärs för varor som avses i 1 mom. när det är fråga om fartyg som används av militärmyndigheter eller någon annan myndighet, forskningsfartyg, fiskefartyg eller tåg i internationell trafik. Finansministeriet kan även bestämma om sådana begränsningar och villkor som skall iaktas i fråga om transportmedel som nämns i detta moment.

9 a §

Vad som i 9 § 1 mom. stadgas om tullnedläggning för en vara som har införts i stället för en motsvarande vara som har sänts till utlandet för reparation tillämpas även när en defekt vara har utförts ur landet, förstörts under en myndighets tillsyn eller överlåtits till staten utan att den åsamkats kostnader, om detta har skett innan förtullningsbeslutet som gäller den i stället införda varan har fastställts.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

Resgods och hemkomstgåvor, som motsvarar resans behov och som från utlandet ankommande resande inför till tullområdet, är tullfria i den utsträckning som tullstyrelsen bestämmer.

9 b §

Ett villkor för tullnedsättning enligt 9 och 9 a §§ är:

1) att för en exporterad, förstörd eller till staten överlåtten vara inte har erhållits tullrestitution eller någon annan tullförmån på grundval av exporten, förstörandet eller överlåtelsen till staten; och

2) att importen sker inom ett år från utförseldagen eller den dag då varan förstördes eller överläts till staten, om inte distriktstullkammare på ansökan som inlämnats inom nämnda tid av särskilda skäl har förlängt tidsfristen.

11 §

Tullfria är resgods som motsvarar resans behov och sedvanliga hemkomstgåvor.

Tullfria är också nödvändiga konsumtionsvaror som invånarna i Utsjoki, Enare och Enontekis kommuner skaffat genom gränshandel.

Finansministeriet kan meddela närmare föreskrifter om vilka varor som är sådana hemkomstgåvor som avses i 1 mom. och sådana nödvändiga konsumtionsvaror som avses i 2 mom. samt begränsa införseln av dem och besluta om villkoren för tullfrihet.

12 §

Införseln av hemkomstgåvor skall begränsas till en gång per månad, om inte tullmyndigheten av särskilda skäl medger undantag från detta.

14 §

Tullfria är:

1) nödvändiga konsumtionsvaror, som invånarna i Utsjoki, Enare och Enontekiö kommuner skaffat genom gränshandel och som icke införes för försäljning eller för användning vid yrkes- eller näringsutövning;

2) varor som erhållits i arv eller genom testamente, såsom pris i tävling eller utställning, som hållits utomlands, eller såsom sedvanlig gåva;

3) varor som ingår i en till landet inflyttande persons privata hushåll;

4) fisk och annat byte som fångats av finska fiskare på inhemska fartyg samt av fångsten ombord på fartyget tillverkade produkter och till dessa produkter använda varor; samt

14 §

Varor som ingår i en till landet inflyttande persons personliga hushåll är tullfria om:

1) han omedelbart före inflyttningen utan avbrott har vistats utomlands under minst ett år,

2) varorna utomlands har varit i den inflyttandes eller hans familjs bruk, utom då det är fråga om den inflyttandes bröllopgåvor, och

3) en paketbil, specialbil, för turiständamål konstruerad släpvagn, motorkälke eller motor- eller segelbåt eller ett flygplan har varit i bruk på sätt som avses i 2 punkten under minst sex månader.

Gällande lydelse

5) utomlands av finska konstnärer framställda konstverk som av dem införs till tullområdet.

Föreslagen lydelse

Inflyttande får såsom tullfritt flyttgods införa en personbil eller en motorcykel. Härvid fordras, utöver vad som stadgas i 1 mom. 1 punkten, att:

1) fordonet under minst ett år omedelbart före flyttningen har varit i den inflyttandes eller hans makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk utomlands,

2) ett fordon som den som flyttar tillbaka till Finland har erhållit på något annat sätt än i bröllopsgåva har anskaffats eller skulle ha kunnat anskaffas med medel som han eller hans make förtjänat under vistelsen utomlands omedelbart före flyttningen och

3) den inflyttande tidigare tullfritt har infört i landet en personbil eller motorcykel, och den för tullfri överlåtelse av fordonet stadgade eller genom skattelättnadsbeslut uppställda tidsbegränsningen har utgått före den inflyttandes inresedag.

Utan hinder av vad som i 1 och 2 mom. stadgas om den inflyttandes vistelse och om användning av fordonet i utlandet beviljas tullfrihet även när den inflyttande före inflyttningen på grund av arbete- eller bostadsanskaffning eller av skäl som med beaktande av den inflyttandes omständigheter skall anses tvingande eller på grund av sedvanlig semesterresa eller därmed jämförbar kortvarig vistelse tillfälligt har varit i Finland.

14 a §

En personbil eller motorcykel vilken såsom flyttgods har införts tullfritt till landet får inte utan att tull har betalats säljas, hyras ut eller på något annat sätt överlätas eller upplätas till någon annan och inte ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av någon utanför den inflyttandes familj förrän fordonet har varit i den inflyttandes eller hans makes ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i hans bruk i Finland i två års tid från förtullningsdagen.

Till en i 1 mom. åsyftad inflyttandes familj hör hans make och makarnas ogifta barn vilka bor med honom i gemensamt hushåll. Härvid jämföras med make en person av motsatt kön som fortgående utan att ingå äktenskap lever med den inflyttande i gemensamt hushåll under förhållanden av äktenskapsliknande natur.

Gällande lydelse

15 §

Tullfria är:

1) *bränsle, smörjämnen, proviant och andra provianteringsförnödenheter för fordon i utrikestrafik* samt varor som används för reparation eller utrustande av fartyg i utrikestrafik i enlighet med vad tullstyrelsen bestämmer;

3) markutrustning, säkerhetsanordningar och särskilt undervisningsmaterial samt reservdelar och tillbehör därtill, som är avsedda för idkare av civilflygtrafik eller luftfartsmyndighet, samt dokument och blanketter som används i internationell flygtrafik;

3 a) varor som importeras för reparation, utrustande eller underhåll av civilflygtrafikidkares *andra* luftfartyg än *motorflygplan med en största flygvikt om högst 1 600 kilogram* eller försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets luftfartyg eller fartyg; i detta lagrum avsedd tullfrihet kan beviljas endast då den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen;

4) varor som är avsedda för försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet och som är nödvändiga för landets försvar samt personlig skyddsutrustning för polisen, om motsvarande varor inte fabrikmässigt tillverkas i Finland, i enlighet med vad tullstyrelsen bestämmer;

6) emballage som skall förtullas såsom självständig handelsvara, emballage som införs för förpackning av exportvara samt lastpallar och -bindningar ävensom reservdelar till dessa, på villkor att de eller motsvarande mängd likadan förpackningsmateriel genom importörens försorg utförts eller avses att utföras från tullområdet under ett år före införseldagen eller inom samma tid därefter och att deras

Föreslagen lydelse

15 §

Tullfria är:

1) *varor* som används för reparation eller utrustande av fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik;

1 a) bränsle för fordon och för luft- och nöjesfartyg som är i privat bruk, om bränslet införs i landet i transportmedlets sedvanliga bränsletank för dess eget bruk;

3) markutrustning och säkerhetsanordningar som är avsedda för luftfartsmyndigheterna eller idkare av civilflygtrafik, *för den som driver en flygplats eller, då de skall användas på en flygplats, även för något annat samfund* samt undervisningsmaterial som är avsett för luftfartsutbildning som övervakas av luftfartsmyndigheterna och dessutom reservdelar och tillbehör för nämnda varor, under förutsättning att importen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen, samt dokument och blanketter som används i internationell flygtrafik.

3 a) varor som importeras för reparation, utrustande eller underhåll av en civilflygtrafikidkares luftfartyg eller försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets luftfartyg eller fartyg; i detta lagrum avsedd tullfrihet kan beviljas endast då den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen;

4) varor som är avsedda för försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet och som är nödvändiga för landets försvar samt personlig skyddsutrustning för polisen, om motsvarande varor inte tillverkas fabrikmässigt i Finland; tullstyrelsen bestämmer *på ansökan vilka varor som är sådana som avses i denna punkt;*

6) *för kontinuerligt bruk avsedda* emballage som skall förtullas såsom självständiga handelsvaror, emballage som införs för förpackning av exportvaror samt lastpallar och lastbindningar och reservdelar till dessa, på villkor att de eller en motsvarande mängd likadan förpackningsmateriel genom importörens försorg har utförts eller avses att utföras från tullområdet under ett år före införseldagen

Gällande lydelse

införsel inte ansluter sig köp eller förhyrning från utlandet; samt

16 §

Tullfria är:

1) varor avsedda för republikens president;
2) varor, som inkommer till främmande maktens diplomatiska och andra representationer i samma ställning eller till utsända konsulers kanslier i Finland för officiellt bruk eller till diplomatiska representanter, till utsända konsuler eller till sådana medlemmar av deras familjer som hör till deras hushåll eller till nämnda representationers tjänstemän av utländsk nationalitet för personligt bruk, om Finlands representationer och tjänstemän har motsvarande förmåner i vederbörande stat;

3) varor av ringa värde, som inkommer till internationella organisationer och som icke användes i förtjänstsyfte;

3 a) i kulturhistoriskt, vetenskapligt eller konstnärligt hänseende betydelsefulla föremål, vilka i annat syfte än förtjänstsyfte införs till landet till offentligt övervakade museers eller andra motsvarande inrättingars samlingar;

4) nyhetsmaterial samt avgiftsfritt bild- och ljudmaterial som ingår i internationellt programutbyte och är avsett för television och radio;

5) likkistor med lik, urnor med aska av lik samt kransar och blommor för hedrande av avliden persons minne;

6) varor som före förtullningen förstörts eller försvunnit genom olycka eller annan övermäktig händelse samt sådana i stadgad ordning till tullklarering anmälda varor som överlåtits till staten utan att denna åsamkats kostnader eller som genom importörens försorg förstörts under tullkontroll; samt

7) varor som på grund av fabrikationsfel eller med stöd av garantiförbindelse kostnadsfritt reparerats utomlands eller likartade varor som, efter att ha bytts ut mot varor som utförts för reparation, införs till tullområdet.

Föreslagen lydelse

eller inom samma tid därefter och att deras införsel inte ansluter sig till köp eller hyrning från utlandet samt

16 §

Tullfria är:

1) varor avsedda för republikens president;
2) varor som *erhållits som arv eller genom testamente och som ingår i en avliden persons privata hushåll, under förutsättning att en på nämnda sätt erhållen personbil eller motorcykel har varit registrerad i arvlåtarens eller testatorns namn;*

3) *gåvor av ringa värde som en privatperson har fått av en person som bor utomlands samt andra gåvor än personbilar och motorcyklar som han har fått med anledning av en betydande bemarkelsedag, om de tas i gåvotagarens eller hans familjs bruk;*

4) *pris som har erhållits i tävlingar eller på utställningar utomlands samt hederstecken och hedersgåvor som har beviljats av en utländsk myndighet eller offentlig institution;*

5) *jubileums- och minnesgåvor som är avsedda för en myndighet, institution eller något annat samfund samt varor som är direkt avsedda för befrämjande av folkhälsan och donerade av en internationell organisation eller anskaffade med gåvomedel från en sådan organisation, om importören är en välgörenhetsorganisation;*

6) *varor av ringa värde som är avsedda för allmännyttiga internationella organisationer och som inte används i förtjänstsyfte;*

7) *fisk och annat byte som fångats av finska fiskare på inhemska fartyg samt av fångsten ombord på fartyget tillverkade produkter och till dessa produkter använda varor under förutsättning att minst tre fjärdedelar av de personer som deltar i fångstfärden är finska medborgare;*

8) *i kulturhistoriskt, vetenskapligt eller konstnärligt hänseende betydelsefulla föremål vilka i annat syfte än förtjänstsyfte införs till landet till offentligt övervakade museers eller andra motsvarande inrättingars samlingar;*

9) *nyhetsmaterial samt avgiftsfritt bild- och ljudmaterial som ingår i internationellt programutbyte och är avsett för television eller radio;*

10) *varor som före den tidpunkt som stadgas*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

i 3 § 1 mom. har förstörts eller försvunnit genom olycka eller någon annan övermäktig händelse samt sådana på behörigt sätt till tullklarering anmälda varor som före nämnda tidpunkt under en myndighets tillsyn har förstörts eller överlåtits till staten utan att den åsamkats kostnader;

11) varor som på grund av fabrikationsfel eller med stöd av garantiförbindelse kostnadsfritt har reparerats utomlands eller likartade varor som av ovannämnd orsak införs i stället för defekta varor, under förutsättning att den defekta varan har förts ur landet eller förstörts under en myndighets tillsyn eller överlåtits till staten utan att den åsamkats kostnader innan förtullningsbeslutet som gäller den införda varan har fastställts och förutsatt att vid införseln inte har beviljats tullnedsättning på grund av fabrikationsfel eller tullrestitution inte har beviljats på grund av utförseln;

12) sådana organ och vävnader av en människa som används som transplantater för behandling av en annan människas sjukdom eller kroppsskada; samt

13) likkistor med lik, urnor med aska av lik samt kransar och blommor för hedrande av en avliden persons minne.

16 a §

Tullfria är varor som är avsedda för främmande makters diplomatiska beskickningar och andra beskickningar i samma ställning eller utsända konsulers konsulat i Finland för officiellt bruk eller för diplomatiska representanter, för utsända konsulter eller administrativ och teknisk personal av utländsk nationalitet vid nämnda beskickningar eller sådana medlemmar av deras familjer som hör till deras hushåll, för privat bruk, enligt vad som bestäms i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70) och Wienkonventionen om konsulära förbindelser (FördrS 50/80).

Varor som avses i 1 mom. får inte utan att tull har betalats säljas eller på något annat sätt upplåtas eller uthyras eller ens utan ersättning överlämnas för att begagnas av andra än till motsvarande tullfrihet berättigade beskickningar eller personer innan tre år har förflutit från den dag då varan överlämnades för ifrågavarande ändamål.

Säljer en i 1 mom. åsyftad person som

Gällande lydelse

17 §
Följande till tullområdet temporärt införda varor är tullfria:

1) fordon som införts i trafik eller för tillfällig resa;

1 a) transportbehållare och släpvagnar för motorfordon samt rulltrailrar som används uteslutande för transport av varor till eller från tullområdet och till vilkas införsel inte ansluter sig köp av dem från utlandet;

3 a) varor som utan vederlag importeras för reparation, tillverkning eller annan behandling här; i detta lagrum avsedd tullfrihet kan beviljas endast då den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen;

7) maskiner och apparater som i gränstrakt användes inom jord- och skogsbruket;

Föreslagen lydelse

flyttar från Finland innan den i 2 mom. stadgade tiden har gått ut ett fordon som har varit i hans bruk, skall tull betalas för 1/36 av varje hel eller ofullständig månad som återstår av tiden.

Utrikesministeriet avgör om förutsättningarna enligt de konventioner som nämns i 1 mom. och de förutsättningar som avses i 3 mom. föreligger.

17 §
Till tullområdet kan temporärt införas följande varor tullfritt, om importen inte hänförs sig till köp av dem från utlandet:

1) fordon som en utomlands bosatt person som tillfälligt anländer till landet för med sig, förutsatt att de inte säljs, hyrs ut eller annars upplåts eller ställs till andras än sådana personers förfogande som skulle ha haft rätt att med stöd av detta lagrum införa fordonet till tullområdet;

1 a) fordon, släpvagnar för motorfordon och rulltrailrar som används i internationell trafik, i Norge eller Sverige registrerade bussar även då de används för persontransporter mellan olika orter i Finland, vilka med stöd av överenskommelsen mellan Finland, Norge och Sverige om vissa slag av persontransporter på väg (FördrS 88/91) tillåts i samband med linjetrafik;

1 b) containrar som används i internationell trafik och som används förutom i nämnda trafik på transportsträckor för importerade och exporterade varor vid högst en transport i trafik inom landet;

1 c) vetenskapliga apparater och anordningar som på basis av vetenskapliga forskningsavtal är avsedda att användas vederlagsfritt av universitet, högskolor eller vetenskapliga forskningsanstalter enbart i forskningsverksamheten;

3 a) varor som vederlagsfritt införs för reparation, tillverkning eller annan behandling här i landet och som förs ut ur landet använda för nämnda ändamål eller oanvända; tullfrihet enligt detta lagrum kan beviljas endast när den inte medför olägenhet för den inhemska produktionen;

7) maskiner och apparater som i gränstrakten används inom jord- och skogsbruk eller för

Gällande lydelse

10) reservdelar och reparationstillbehör som införs för att användas vid reparation av varor som avses i 1, 1 a, 2 och 9 punkterna;

18 §

Vara som med stöd av 17 § temporärt införs till tullområdet skall utföras från tullområdet eller överföras till friområde eller allmänt tullager eller förstöras under myndighetsövervakning eller överlätas till staten utan att denna åsamkas kostnader så snart dess användning för avsett ändamål upphört, dock inom ett år från införseldagen eller från den dag då varan uttogs från friområdet eller tullaget.

Tid som nämnts i 1 mom. kan av särskilt skäl på ansökan förlängas, i fall som angetts i 17 § 1 mom. 1—2, 4—8, 10 och 12 punkterna dock inte med mera än två år. *I fall som nämnts i 17 § 1 mom. 1 punkten avgör tullstyrelsen ärendet och i fall som nämnts i 1 a—12 punkterna den distriktstullkammare som tullklarerat varan.*

20 §

Vara som används för byggande, reparation eller utrustning av fartyg vars skrovlängd är minst 10 meter och som med hänsyn till sin konstruktion inte huvudsakligen är ämnat för nöjes- eller sportbruk samt av luftfartyg, *med undantag av motorflygplan med en högsta flygvikt om 1 600 kilogram*, är tullfri (*fartygsbyggnadsförmån*).

21 §

Exportförmån och fartygsbyggnadsförmån kan beviljas endast om förmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen. Tullfriheten genomförs i samband med importen eller genom att den erlagda tullen återbärs

Föreslagen lydelse

reparation eller underhåll av fastigheter och som införs av utomlands, i närheten av Finlands gräns bosatta personer eller verksamma företag för arbete som de skall utföra här i landet;

10) *tillbehör, utrustning och reparationsdelar som hör till varor i 1, 1 a, 1 b, 2, 7 och 9 punkten eller används vid reparation av dessa;*

Distriktstullkammaren har rätt att kräva säkerhet för en vara som temporärt har införts eller förflyttats till tullområdet.

18 §

En vara som temporärt har införts till tullområdet skall förtullas, utföras från tullområdet eller överföras till friområde eller allmänt tullager eller förstöras under en myndighets tillsyn eller överlätas till staten utan att den åsamkas kostnader så snart den förutsättning för införsel som stadgas i 17 § har upphört, dock inom ett år från införseldagen eller från den dag då varan togs ut från friområdet eller tullaget.

Distriktstullkammaren kan av särskilda skäl på ansökan förlänga den tid som nämns i 1 mom., i de fall som anges i 17 § 1 mom. 1—1 b, 2, 4—8, 10 och 12 punkterna dock inte med mera än två år.

20 §

En vara som används för byggande, reparation eller utrustning av luftfartyg eller av sådant fartyg vars skrovlängd är minst 10 meter och som med hänsyn till sin konstruktion inte huvudsakligen är ämnat för nöjes- eller sportbruk, är tullfri (*fartygsbyggnadsförmån*).

21 §

Exportförmån och fartygsbyggnadsförmån får beviljas endast om förmånen inte medför olägenhet för den inhemska produktionen.

Export- och fartygsbyggnadsförmån kan inte beviljas för maskiner och apparater, för bräns-

Gällande lydelse

sedan varan använts för ett i 19 eller 20 § nämnt ändamål.

23 §

Tullen på en från tullområdet utförd vara återbärs, och tull på vara som förtullas skall inte påföras, om

1) varan ~~inte~~ använts *eller sålts* i landet;

2) varan eller leveransen inte motsvarar beställningen och varan inte i landet använts i större mån än vad som varit nödvändigt för att konstatera sådant fel eller annan egenskap hos varan som utgjort grund för återutförelsen;

3) varan har varit i landet för ett i 17 § 1 mom. nämnt ändamål; eller

4) särskilda skäl annars föreligger, i enlighet med vad tullstyrelsen bestämmer.

Sådan *särskild restitution* kan beviljas, om varan i fall som nämnts i 1 mom. 1 punkten utförts från tullområdet inom sex månader, och i övriga fall inom ett år från den dag då förtullningsbeslutet i samband med förtullningen av varan fastställdes. Tullstyrelsen kan

Föreslagen lydelse

le och smörjmedel till dessa eller för formar, modeller och andra med dem jämförbara varor som används vid tillverkning eller någon annan behandling och inte heller för varor som inte inom tre år från förtullningsdagen har återlämnats från tullområdet eller använts för ändamål som förutsätts i lagen.

Distriktstullkammaren kan dock på ansökan av särskilda skäl förlänga den i 2 mom. nämnda tiden med högst ett år.

22 §

Export- och fartygsbyggnadsförmån beviljas i samband med införelsen eller genom att den erlagda tullen återbärs.

I samband med införelsen beviljas export- och fartygsbyggnadsförmån endast en sådan varuhavare som är en i 8 § tullagen åsyftad registrerad kund.

Om det visas att en vara för vilken tull har uppburits senare har använts för ett ändamål som berättigar till export- eller fartygsbyggnadsförmån, återbärs den för mycket uppburna tullen i enlighet med vad som i tullagen stadgas om ändringssökande.

23 §

Tull på en vara som *har utförts* från tullområdet, *förstörts under en myndighets tillsyn eller överlåtits till staten utan att åsamka den kostnader* återbärs eller skall inte påföras, om:

1) varan inte har använts i landet och den även i övrigt är i samma skick som den var vid införelsen;

2) varan eller leveransen inte motsvarar beställningen och varan inte i landet har använts mer än vad som varit nödvändigt för konstaterande av sådant fel eller någon annan egenskap hos varan som utgjort grund för återutförelsen; eller

3) varan har varit i landet för ett i 17 § 1 mom. nämnt ändamål och den även i övrigt uppfyller de förutsättningar som stadgas för temporär införelse.

Särskild restitution kan beviljas, om varan har utförts, *förstörts eller överlåtits till staten inom ett år från förtullningsdagen. Distriktstullkammaren kan dock på ansökan som gjorts inom nämnda tid av särskilda skäl förlänga tiden med högst två år.*

Gällande lydelse

på ansökan som gjorts inom nämnda tid, i andra än i 1 mom. 1 punkten angivna fall, av särskilt skäl förlänga denna tid med högst två år.

Vad som är stadgat i 1 och 2 mom. om vara som utförts från tullområdet gäller även vara som förstörts under myndighets övervakning eller överlåtit till staten utan att denna åsamkats kostnader.

24 §

Sådan *partiell restitution* fastställs så att från den erlagda tullen i fall som anges i 1 mom. 1 punkten avdrages 2 procent, i fall som anges i 2 punkten 5 procent samt i fall som anges i 3 och 4 punkterna 10 procent för varje påbörjad månad under vilken varan funnits inom tullområdet.

25 §

Tullförmåner och skattelättnader, som beviljas i samband med utförsel eller återsändande från tullområdet, berör även vara som från annan plats inom tullområdet för att sändas utomlands överföres till friområde, tullager eller skattefri butik eller som utlämnas för ändamål som avses i 16 § 2 punkten.

27 §

I anslutning till tullstyrelsen fungerar delegationen för tullärenden, vilken statsrådet tillsätter för högst tre år i sänder. Delegationen består av en ordförande, en viceordförande och nödigt antal andra medlemmar jämte en personlig suppleant för envar av dem. Medlemmarna företräder myndigheterna, näringslivet och fackföreningsrörelsen.

Det ankommer på delegationen att på finansministeriets begäran avgiva utlåtanden samt framlägga förslag om ändringar i tullskattelagarna och om frågor i samband med tullpolitiken samt att följa med och förberedelsevis behandla ärenden som gäller marknadsstörningar och dumping.

Delegationen är beslutför då mötesordföranden och minst hälften av de övriga medlemmarna är närvarande. På delegationen tillämpas i övrigt, såvida icke statsrådet annorlunda bestämmer, vad om statskommittéer är föreskrivet.

Föreslagen lydelse

Särskild restitution betalas i enlighet med vad som i tullagen stadgas om ändringssökande.

Vad som i denna paragraf stadgas om tull gäller inte tullhöjning och felavgift.

24 §

Partiell restitution fastställs så att från den betalda tullen i de fall som anges i 1 mom. 1 och 2 punkten avdras 5 procent samt i de fall som anges i 3 och 4 punkten 10 procent för varje påbörjad månad under vilken varan funnits inom tullområdet.

Partiell restitution betalas i enlighet med vad som i tullagen stadgas om ändringssökande.

25 §

Tullförmåner och skattelättnader som beviljas i samband med utförsel eller återsändande från tullområdet gäller även varor som från någon annan plats inom tullområdet överförs till friområde, tullager eller skattefri butik för att sändas utomlands.

27 §

(Upphävs)

Gällande lydelse

29 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning. Genom förordning kan även stadgas om närmare villkor och begränsningar rörande tullfrihet, tullnedsättning, temporär införsel, exportförmån, fartygsbyggnadsförmån och tullrestitution i fråga om vara.

Föreslagen lydelse

29 §

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

*Denna lag träder i kraft den
199 .*

Delegationen för tullärenden, som har tillsatts med stöd av 27 §, kan utan hinder av vad som stadgas i denna lag fungera till utgången av sin mandattid.
